

NYHEDSORIENTERING juni-juli-august 2024: Et fornuftens råd, ikke et krigsråd

Indhold:

Opfordring til at skabe et Fornuftens Råd, 1

Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme? Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 62 den 9. august 2024, 2

Helga Zepp-LaRouche interview med Dialogue Works:
Er NATO blevet fuldstændig vanvittigt?
Israels satsning, der kan udløse kaos!, 4

Deltag i Den Internationale Fredskoalitions Zoom-møder hver fredag kl. 17-19, bagsiden

Download (PDF, Unknown)

Diplomati: Tidevandet skifter i menneskehedens anliggender

Dennis Speed, EIRNS

17. juli 2024

»Der er et tidevand i menneskers anliggender / som, når det tages med strømmen, fører til lykke; / indrømmet, hele deres livs rejse / er bundet i lavvandede områder og i elendighed. /

På sådan et stort hav flyder vi nu, / og vi må følge strømmen, når den er til gavn, / eller miste vores foretagende.« / Shakespeare, Julius Cæsar, 4. akt, 3. scene.

Vi vil gerne henlede opmærksomheden på de to første punkter i afsnittet »Ledende udviklinger« nedenfor. De viser, hvordan en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur både foreslås og allerede finder sted og involverer fredskræfter, der trodser anglofærens krigeriske »guder fra Olymphen«.

»Prometheus«-tænkende institutioner og enkeltpersoner trodser med succes de farlige, men dødsmerkede guder i det forældede NATO og den fallerede City of London/Wall Street. De kan hyle og skribe, som EU gør over for Ungarns Viktor Orbán, men der er intet, de kan tilbyde eller gøre for at stoppe historiens gang, bortset fra en atomar »Ragnarok«. Hvordan skal vi sætte ind for at stoppe dette? Et »ældreråd« i Anglofæren – dem, der ikke har glemt diplomati og forhandling, eller hvordan man tænker – må gribe dette flygtige øjeblik, hvor fred endnu er mulig, og råbe højt og i kor: »Ikke mere krig!«

Var det Global NATO's internationale snigmordsbureau, der skød på Donald Trump – og ramte ved siden af? Var det den samme gruppering, som kun to måneder tidligere havde skudt og næsten dræbt Slovakiets premierminister Robert Fico? Er snigmord den måde, som City of London og Wall Streets finansielle interesser, for hvem NATO blot er en politimand, har tænkt sig at »Trump-sikre« NATO på? Der er mange spørgsmål og mange spekulationer. Men hvis vi ser bort fra de distraktioner og blindgyder, der i øjeblikket præger de mange menneskers sind, så lad os se på resultaterne af det, der er sket i løbet af de første 15 dage af juli måned.

Viktor Orbán, Ungarns premierminister, gav et netop offentliggjort interview til Financial Times om sit møde med Donald Trump den 11. juli. Det møde fulgte efter Orbáns møde med Volodymyr Zelenskyj den 2. juli, hans møde med Vladimir Putin den 5. juli og hans møde med Kinas Xi Jinping den 8.

juli. FT rapporterede, at »Donald Trump hurtigt vil kræve fredsforhandlinger mellem Rusland og Ukraine, hvis han vinder det amerikanske præsidentvalg i november, og han har udviklet »velbegrundede planer« for at gennemføre det, har Ungarns Viktor Orbán hævdet efter private drøftelser med den republikanske kandidat. Det perspektiv betyder, at EU bør genåbne den direkte diplomatiske kommunikation med Rusland og indlede forhandlinger på 'højt niveau' med Kina for at finde en fredelig løsning på krigen i Ukraine, sagde den ungarske premierminister i et privat brev til EU's ledere efter konsultationer i Moskva og Beijing.”

Derefter citerer FT Orbán direkte: “Vi kan ikke forvente noget fredsinitiativ fra [Trump] før valget. Jeg kan dog med sikkerhed sige, at han kort efter sin valgsejr ikke vil vente til sin indsættelse, men vil være klar til at fungere som fredsmægler med det samme.”

Et andet aspekt af mødet den 11. juli, som ikke blev rapporteret af FT, og som i lyset af de seneste begivenheder er lige så vigtigt, er blevet fortalt af Orbáns politiske direktør, Balázs Orbán (ingen relation), som også var til stede ved den middag i Mar-a-Lago, som Donald Trump holdt med Viktor Orbán. Ved den lejlighed diskuterede premierministeren og den amerikanske ekspræsident blandt andet den »hidtil usete splittelse og opfordring til vold (som) finder sted i Amerika.« Orbáns politiske direktør bemærkede, at »Vesten tydeligvis tror, at de er i krig med Rusland, og at alle midler er tilladt i krig. Med andre ord er enhver, der taler imod krigskonsensusen, den indre fjende, mod hvem alle midler er tilladt. Denne tilgang dominerer i den vestlige presse mod fredspolitikere, og det påvirker også Ungarn.”

To dage senere, i Pennsylvania, vendte Donald Trump hovedet, og katastrofen, direkte eller indirekte, skabt af det, som Georgiens premierminister Irakli Kobakhidze kalder »krigspartiet«, blev med nød og næppe afværget. Amerika er nu midlertidigt chokeret til selvrefleksion, fra lørdag den 13.

juli, af » volden, som den voldshandling frembragte.« 2024 må være året, hvor amerikanerne beslutter sig for, om nødvendigt gennem masseaktioner, som Scott Ritter og andre har foreslået, at tvinge deres nation til at afstå fra volden i NATO's evindelige krige. »Men hvordan«, spørger »realisterne«, »skulle det nogensinde ske?«

For at gøre dette, må uafhængige kandidater til føderale embeder, som Diane Sare og Jose Vega i staten New York, der støtter den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouches løsninger for fysisk økonomi- såsom hans LaRouche Four Laws-føre kampagne for at fremme de oprindelige, antikonionale principper fra Den amerikanske Frihedskrig. Dette kan fungere, fordi netop disse principper i grove træk nu diskuteres og vedtages af nationer i det Globale Syd/Globale Majoritet, selv om de opgives af det engang så progressive »Vesten«. At gøre dette er at agere fra princippernes »bjergtop«, som Martin Luther King gjorde – ikke taktik, program eller endda politik, som det generelt opfattes.

For at illustrere, hvad vi mener med udtrykket »princip«, er her princip fire i Helga Zepp-LaRouches »Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur«: "Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil er kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, må et af hovedformålene med den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at give adgang til universel uddannelse for alle levende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur er at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller diskuterer, og den eneste person, der kan opfylde dette, er geniet."

Den offentlige debat, der involverer alle borgere i opbygningen af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, er netop den universelle uddannelse, der kan skabe betingelserne for geniets opblomstring, som det skete på kirkerådet i Firenze i 1439 gennem den geniale

kardinal Nicholas af Cusa, en af de ukendte grundlæggere af Den amerikanske Frihedskrig. Dette, den principielle politik, politik fra Martin Luther Kings og Lyndon LaRouches bjergtop, er den eneste politik i praksis, den eneste »praktiske politik«, der, rettidigt, vil ruste os til at omgå den uendelige fejlberægning af den »gale, gamle, syge og døende« imperiale/koloniale æras atomare »Ragnarok«.

Foto: [orbtaimedia<https://unsplash.com/@orbtaimedia?utm_source=ghost&utm_medium=referral&utm_campaign=api-credit>](https://unsplash.com/@orbtaimedia?utm_source=ghost&utm_medium=referral&utm_campaign=api-credit) /
Unsplash<https://unsplash.com/?utm_source=ghost&utm_medium=referral&utm_campaign=api-credit>

Bag Orbáns 'fredsmission' er der en rolig, utrættelig normalitet

af David Shavin, EIRNS

16. juli 2024

Der er gået to uger, siden den ungarske premierminister Viktor Orbán overrumplede atlantisterne ved at lande i Kiev den 2. juli, på det der skulle blive den første af fem rejser på hans »fredsmission«. Det blev efterfulgt af møder i Moskva, Beijing, Washington og Mar-a-Lago. Tilsyneladende upåvirket af bureaukraterne i Bruxelles' skrig og skrål, afleverede han i går sit resumé til Charles Michel, formanden for Det Europæiske Råd. Budskabet var klart. Efter at have advaret om, at »intensiteten af den militære konflikt vil blive radikalt intensiveret i den nærmeste fremtid«, foreslog han, at EU

skulle mødes med Kina om en fredskonference.

På den ene side har Kina allerede præsenteret EU og andre deres 12-punkts fredsforslag, så hvad er det nye ved forslaget fra Ungarns premierminister? Hvor stor en forskel kan det gøre, at et medlem af EU og NATO bryder rækkerne og tilslutter sig Kinas initiativ?

Ud over Orbáns specifikke handlinger de sidste to uger, er det der plager atlantisterne, at Orbán ved, at der vil komme ramaskrig, og det har han tilsyneladende allerede taget højde for. Han bliver ved med at være klar i målet. I den henseende deler han tilgang med Kinas Xi Jinping. De ved begge, at de taler med vestlige ledere, som, hvis man skal være diplomatisk, har en vis grad af galskab; alligevel fortsætter de roligt og ufortrødent, som om alle er fuldstændig intelligente og af god vilje.

Det er værd at nævne, at Orbán ikke er fortalere for en geopolitisk plan, hvor Vesten drejer væk fra Rusland for derefter at omstille sig til et stort opgør med Kina. Orbán og Ungarn ønsker at være en del af de store infrastrukturprojekter i Bæltet & Vejen. Vestens afhængighed af en række pyramidespil har været drivkraften bag militaristiske geopolitiske planer, men det er ikke normalt.

Kina har lige rapporteret et rekordstort handelsoverskud i sidste måned på 99 milliarder dollars. Sidste år eksporterede Kina industrivarer for 3,38 billioner dollars. Det er værd at bemærke, at i de fire kvartaler, der sluttede i marts 2024, nåede nye nettobanklån til industrielle låntagere seks gange sit tidligere højdepunkt, op til 614 milliarder dollars. Som New York Times udtrykte det, »har udlån til industrier næsten nøjagtigt erstattet de lån, der tidligere gik til ejendomssektoren.« Det vil sige, at da Kina stod over for den massive spekulative ejendomsboble i Evergrande, greb landet ind, reducerede gearingen af spekulationerne og kanaliserede kredit til industrien. Man kan spore det til Alexander

Hamiltons nationalbankstrategi, til et konfuciansk moralkodeks eller til Kinas version af socialisme – uanset hvad gjorde de, hvad ethvert normalt land ville gøre.

I dag bragte Kinas halvofficielle Global Times et omfattende interview med den uafhængige kandidat til den amerikanske kongres fra Bronx (CD15), Jose Vega, en fortaler for økonomien og filosofen Lyndon LaRouche, som mener, at Bronx skal genopbygges med Hamiltons metoder. Global Times fremhævede Vegas og to samarbejdspartners – Simon Miller og Robert Castles – mod og moral, da de offentligt kritiserede neokonservative som Matthew Pottinger, der, som Vega forklarede, »spredde løgne og bliver betalt for at forvirre den amerikanske offentlighed. Han forsøger at få os ind i krige og en atomkrig, ikke bare med Kina, men også med Rusland. Hans job er at sikre, at den amerikanske offentlighed nærer en form for ubegrundet og irrationelt had til Kina...» Der er mange kinesere, som ville være glade for at erfare, at der findes normale amerikanere.

Kinas Xi Jinping har lagt den selvsamme amerikanske model på verdens bord om, at fattigdom kan udryddes og middelklasser skabes med velvalgte store infrastrukturprojekter og beskyttelse af langsigtede investeringer for at støtte og fremme disse projekter. Orbán har fremlagt på verdens bord, at en leder af en vestlig nation kan høre dette, både når det gælder økonomi og fredeligt samarbejde mellem nationer.

Det gør hele forskellen i verden, at patrioter i hvert af deres lande, når de frigør sig fra fantasien om, at NATO vil få deres ukrainske stedfortræder til militært at besejre Rusland, lærer Orbáns eller Xis tålmodige, utrættelige optimisme baseret på Bælte & Vej-tilgangen. Denne proces med »intelligent nationalisme« skal ikke kun fortsætte, men den må også overgå de forventede mord og terror fra de onde kræfter i den atlantiske ”permanente krigsskare”. Schiller Instituttets webcast den 10. juli: »Orbán Tries Diplomacy While NATO Plans More War« burde hjælpe de gode folk fremad!

Slut med antidiplomati?

6. juli 2024 (EIRNS) – “Orbán-effekten” ramte verden i denne uge. De handlinger, som lederen af en nation, Ungarns premierminister Viktor Orbán, foretog, da han fløj til Kiev for at diskutere fred med Ukraines præsident Zelenskyj og derefter til Moskva for at gøre det samme med Ruslands præsident Putin, satte i skarp relief, at der ikke har været noget diplomati i Vesten i årevis. Bortset fra hvad der blev og ikke blev opnået med det samme, som Orbán sagde det: “Der er mange skridt, der skal tages for at komme tættere på afslutningen af krigen. Men vi har taget det vigtigste skridt – vi har etableret kontakt... Jeg har afsluttet mine samtaler i Moskva med præsident Putin. Mit mål var at åbne kanalerne for direkte kommunikation og starte en dialog om den korteste vej til fred. Missionen er fuldført! Fortsættes på mandag...”

Det står ikke klart, hvad Orbán har planlagt for mandag, men i går, samme fredag den 5. juli, som han fløj til Moskva og mødtes med Putin i 2,5 timer, optrådte han også i det anerkendte amerikanske tidsskrift Newsweek i en lang kronik med titlen “The Point of NATO Is Peace, Not Endless War”. Bortset fra en statsmandslignende forståelse af historien kritiserede han NATO for dets hykleri og sagde, at “i dag er dagsordenen i stedet for fred at forfølge krig; i stedet for forsvar er det angreb. Alt dette er i modstrid med NATO’s grundlæggende værdier... I dag er der stadig flere stemmer i NATO, der taler for nødvendigheden – eller endog uundgåeligheden – af en militær konfrontation med verdens andre geopolitiske magtcentre. Denne opfattelse af uundgåelig konfrontation fungerer som en selvopfyldende profeti. Jo mere

NATO's ledere tror, at en konflikt er uundgåelig, jo større bliver deres rolle i at fremskynde den... NATO opfylder sit formål, når det vinder fred, ikke krig. Hvis det vælger konflikt i stedet for samarbejde og krig i stedet for fred, begår det selvmord."

I går erklærede Slovakiets premierminister Robert Fico i sin første offentlige tale, siden han blev skudt flere gange den 15. maj i et attentat, at hvis hans helbred havde tilladt det, ville han have sluttet sig til Orbán på besøget i Moskva. Mod krigsmagernes hyl, der var rasende over Orbáns diplomatiske handling, svarede Fico: "Der er ikke nok, jeg gentager, ikke nok fredsforhandlinger, fredsinitiativer." Det er kun omkring syv uger siden, at Fico næsten mistede livet, fordi han nægtede at deltage i krigshysteriet.

I nabolandet Bulgarien erklærede premierminister Dimitar Glavchev fra overgangsregeringen, at han i næste uge vil tilbyde NATO Bulgariens tjenester i forbindelse med mægling i konflikten mellem Rusland og Ukraine. Og den 4. juli vendte Tyrkiets præsident Recep Tayyip Erdoğan – som havde mæglet i de vellykkede russisk-ukrainske forhandlinger i 2022, indtil Storbritanniens Boris Johnson kom anstigende til Kiev for at afbryde dem – tilbage fra SCO's statsledermøde i Astana og gav et lidenskabeligt tilsagn om at forny diplomatiet: "Denne kamp gavner hverken Rusland eller Ukraine. De eneste vindere af krigen er dødens og blodets købmænd. Jeg vil gerne tro på, at spændingerne nu kan mindskes, og at der kan skabes grundlag for fred. Vi er klar til at gøre vores del, som vi har gjort indtil i dag, for at skabe og beskytte det grundlag."

"Orbán-effekten" er på ét niveau blot én stemme, der siger det indlysende, at blodsudgydelserne og det atomare opgør ikke har nogen ende uden diplomati, og andre, der indser, hvad der har manglet på dagsordenen i Vesten. Orbán begyndte selv ugen, da Ungarn overtog det seks måneder lange roterende formandskab for EU-Rådet og indtog en position med mere ceremoni end officiel magt. Og de tre ovennævnte ledere er fra

Centraleuropa, ikke fra Tyskland, Frankrig eller Italien. Og selv om Orbán måske er mere moden, velovervejet og kultiveret end den amerikanske præsidentkandidat Donald Trump, har han nogle lignende svagheder med risiko for at blive fanget i at forsvare israelsk folkemord eller give indvandrere skylden for alle Ungarns problemer. Men i de blindes land er den enøjede konge. Og i denne uge har den enøjede måske åbnet et par øjne for, hvor unaturlig og farlig den seneste periode med anti-diplomati har været i Vesten.

Foto: Viktor Orbán Facebook page

Sandhed versus 'fortælling'

7. juli 2024 (EIRNS) – Hvis det ikke var så ekstraordinært farligt, ville den nuværende strategiske krise næsten være komisk.

Den 9.-11. juli vil NATO holde topmøde i Washington D.C. for at koordinere den næste optrapning af deres kampagne for at udslette Rusland under dække af krigen i Ukraine. Lederne ved dette gallatraf vil omfatte den mumlende og desorienterede præsident Biden, hvis erkendelsesmæssige svækkelse netop er blevet udstillet offentligt for hele verden. En anden, Frankrigs Macron, har lige fået et af de mest forbløffende valgnederlag i moderne historie – og alligevel vil han spankulere rundt på scenen og muligvis mumle for sig selv *"*Qu'ils mangent de la brioche**". Og en tredje, Keir Starmer fra Storbritannien, stormede ind i embedet for 72 timer siden på lidt mere end det næsten universelle had mod hans konservative modstander.

Bortset fra en vigtig gruppe af krigsmodstandere omkring den ungarske premierminister Viktor Orbán, vil de alle sværge

troskab til den "regelbaserede orden", som aldrig er blevet defineret og faktisk ikke eksisterer; og de vil forpligte sig til yderligere hundredvis af milliarder dollars i dødbringende militær bistand til Volodymyr Zelenskyj i Ukraine – som ikke engang er Ukraines lovlige præsident på nuværende tidspunkt, eftersom hans præsidentperiode udløb den 20. maj 2024, da nyvalg planlagt til den 31. marts var blevet aflyst på grund af krigsretstilstand.

Det *gamle regimes* institutioner smuldrer faktisk hurtigere, end man kan nå at sige "vi opgiver aldrig vores spekulationsboble".

Det er en krigskonstruktion, der ikke holdes sammen af meget mere end "fortællingen" om, at "Putin er ude på at genskabe Sovjetunionen", og "Putin vil invadere de baltiske lande som det næste, hvis Ukraine falder" – åbenlyst falske påstande, der ikke holder til en direkte gennemgang af præsident Putins offentlige udtalelser i de seneste årtier, for ikke at nævne det væsentlige faktum i den nyere moderne historie.

I sin tale til deltagerne i Den Internationale Fredskoalitions møde den 5. juli udsendte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, en bred udfordring om at tage fat på denne såkaldte "fortælling":

"Jeg tror også, at vi er nødt til at arbejde i dybden. Jeg tror, at det vi oplever lige nu er en gigantisk indsats for at erstatte virkeligheden med fortællinger. Og jeg tror på Platon, jeg tror på Sokrates og den sokratiske dialog. Jeg tror ikke, at nogen har patent på sandheden, men jeg tror, at den sokratiske dialog er en metode til, hvordan man kan nå frem til sandheden. Hvis vi ender i en verden, hvor alle sider bare forsvarer deres fortællinger, går sandheden tabt...

"Jeg tror, vi er nødt til at give en udfordring til historikere, journalister, undersøgende journalister og andre mennesker, der er optaget af historisk sandhed, om at

rekonstruere, hvordan vi kom til dette punkt med en potentiel tredje verdenskrig. Hvordan mistede vi en utrolig historisk mulighed, som eksisterede for mere end 30 år siden med den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud – som naturligvis ikke var en god ting for de mennesker, der boede der, det var et sammenbrud af deres system.

“Putin har sagt, at han betragter Sovjetunionens endeligt som den største katastrofe i det 20. århundrede, eller en formulering i den stil. Netop det Putin-citat bliver altid misforstået som om, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen. Det var ikke det, han sagde. Han sagde det, fordi der i de følgende år af Jeltsin-perioden skete en afvikling af den russiske industrikapacitet fra 1991 til 1994, et fald til kun 30 % af den tidligere kapacitet. Det førte til et utroligt kollaps af den befolkningsmæssige kurve. De mistede 1 million mennesker om året, fordi dødsraten steg i forhold til fødselsraten. Det var det, Putin henviste til; de omstændigheder, hvorunder Sovjetunionen kollapsede, førte derefter til sammenbruddet i 1990'erne, og dette er hvad han kalder denne katastrofe.

“Jeg tror, at alt lige nu er under kontrol af ‘fortællingen’: Man er nødt til at få folk til at tro, at fred er umulig, at Rusland skal besejres, og derfor er en sejr på slagmarken det, der er vigtigt. Det er den sikre vej til Tredje Verdenskrig.

“I Tyskland er det ikke engang længere tilladt at sige, at det, der sker i Ukraine, ikke er en uprovokeret angrebskrig fra Ruslands side. Hvis man siger det, kan man, som en af de tidligere talere påpegede, blive sat i fængsel eller arresteret eller straffet på en eller anden alvorlig måde.

“Jeg tror, at dette er enden på demokratiet, frihedens død, og jeg tror, at vi er nødt til at kæmpe for historisk sandfærdighed. Og derfor vil jeg opfordre alle deltagere i IPC-processen til at hjælpe med at rekonstruere, hvad der faktisk er sket siden 1989, siden muren faldt. Hvad var

mulighederne? Hvordan blev de overset? Hvorfor blev de forpasset? Hvad kom i deres sted? For jeg tror, at en rationel bearbejdning af den historie er en vigtig ingrediens, så vi kan komme tilbage til en diskussion; for kun hvis man ser på, hvad der gik galt, kan man seriøst overveje, hvad der er nødt til at blive gjort for at rette op på det.”

Foto: NATO Photo

Webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. juli 2024: Det gamle system er ved at dø, det nye paradigme er ved at opstå

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 3. juli 2024, dagen før 248-årsdagen for vedtagelsen af den amerikanske uafhængighedserklæring. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til chat-siden på YouTube.

Der er mange spørgsmål om krigsfaren og den strategiske situation, men jeg vil gerne begynde med en historie, som har domineret pressen og diskussionen i USA, nemlig konsekvenserne af Joe Bidens skræmmende og dårlige optræden ved præsident

debatten den 28. juni. Demokraterne kæmper for at beslutte, om de skal beholde ham i valgkampen, eller om de kan få ham ud, for det ser ud til, at han vil tabe stort til Donald Trump. Men du stillede et andet spørgsmål: Du sagde, at han virkede ude af stand til at fuldføre en sætning, hvem styrer landet?

Så det første spørgsmål, jeg har, er fra Dave i Illinois, som spørger dig: "Hvad er dit svar på det spørgsmål? Hvem eller hvilke institutioner laver politik, og tror de virkelig, at de kan dække over Bidens forværrede tilstand indtil november?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det forfærdelige resultat af denne debat virkelig har sat fokus på virkeligheden, og mange mennesker har haft mistanke om det. Jeg mener, man har i løbet af de sidste – faktisk årtier, kan man sige – haft en masse diskussioner om den såkaldte "dybe stat" i USA. Nu vil mainstream politikerne og medierne afvise det som "konspirationsteorier" og "det er helt hen i vejret". På den anden side kan det ikke længere skjules, for hvis Biden ifølge nogle iagttagere har vist tegn på stigende alder i de sidste fem år, så rejser det spørgsmålet: Hvis han ikke kan klare en debat på 90 minutter, hvordan kan han så klare presset ved at have den udøvende magt over en ekstremt kompleks supermagt, som har næsten 1.000 militærbaser rundt omkring i verden; som har enorme diplomatiske, efterretningsmæssige og alle mulige slags operationer rundt omkring i verden. Det er klart, at hvis man er helt i topform i sin bedste alder, så er det et stort job. Men hvis du er skrøbelig, sætter det spørgsmålet på dagsordenen, hvem der egentlig har kontrol over atombomberne?

Jeg tror, at der i forbindelse med denne fiasko blev nævnt flere navne, og et af dem var Tom Donilon, som tidligere arbejdede for Obama-administrationen og nu sidder i bestyrelsen for BlackRock Investment Institute. Det er meget, meget tydeligt, at man har – og vi har haft flere diskussioner med eksperter i mellemtiden – at der naturligvis er et permanent bureaukrati: Det er folk, der har været i svingdøren mellem stillinger i administrationerne og gået gennem

toplederposter i forsvarsindustrien og derefter fået en toppost i en eller anden form for mediekontrol.

Så det er meget tydeligt, at der er dette permanente bureaukrati, og det er praktisk talt, hvad Ray McGovern altid kalder "MICIMATT": " Det militærindustrielle kongres-intelligens-medie-akademiske-tænketaank-kompleks." Og inden for det har man en magtstruktur, og jeg tror, at kombinationen af Wall Street, Silicon Valley, militæret, den akademiske verden, tænketanke, der er en bestemt struktur, som naturligvis har et hierarki, og hvad det hierarki er på hvert givet tidspunkt, er naturligvis nødt til at blive identificeret. Men det rejser det indlysende spørgsmål: Hvis alt dette postyr omkring præsidentvalget, kongresvalget og senatsvalget virkelig betyder noget, for hvis man har et praktisk talt helt andet apparat, som er permanent, og som ikke skifter mellem administrationerne, så er det ligegyldigt, om resultatet er republikansk eller demokratisk. Hvad sker der så med demokratiet? Hvad sker der med den regelbaserede orden? Hvad sker der med hele den fine fortælling om, at "vi i Vesten er de gode, der kæmper mod alle de onde, nemlig autokratierne og diktaturerne i denne verden"?

Jeg mener, det slår et stort hul i denne fortælling, og det gør det meget klart, at det amerikanske folk virkelig er nødt til at tænke over, om de fortsat vil lade deres land skifte tilbage fra – altså, at starte i den amerikanske revolution som en republik, kæmpe for deres uafhængighed mod det Britiske Imperium, forsøge at komme ud af kolonistatus, som i løbet af 250 år, lidt mere, er svinget tilbage til dybest set at blive et imperium ved trin for trin at vedtage modellen for det Britiske Imperium som grundlag for at drive den unipolære verden, baseret på det angloamerikanske system. Og det viser hele miseren på en meget klar måde.

Så jeg synes, det er en utrolig periode, og spørgsmålet om, hvad der skal ske med Amerika, og i morgen er det den 4. juli, er et meget godt tidspunkt at genoverveje: Er det ikke bedre

at tænke på den amerikanske revolutions principper, grundlæggernes idealer, især også senere, John Quincy Adams' udenrigspolitik, for det er spørgsmålet om, hvordan resten af verden vil forholde sig til USA, og hvordan USA forholder sig til resten af verden?

Så det bør folk reflektere over. Og spørgsmålet er ikke så meget, at der er alle mulige scenarier, for eksempel at Obama dybest set havde hemmelige møder med Biden og fortalte ham, at han skulle træde tilbage og opfordrede til et åbent konvent; og så er der nogle scenarier om, at Michelle Obama ville springe ud af boksen som mirakelløsningen, eller Gretchen Whitmer, for den sags skyld, eller nogle andre mennesker, der tydeligvis lugter forårsluften omkring hele denne kamp. Men det er egentlig ikke det grundlæggende spørgsmål. Spørgsmålet er, om USA kan finde tilbage til sin republikanske tradition, og det vil sandsynligvis afgøre spørgsmålet om krig og fred på globalt plan.

SCHLANGER: Det er sjovt, at du nævner det, for jeg fik tre spørgsmål fra folk, der spurgte: "Var det hele iscenesat, så Biden kunne blive fjernet og Hillary eller Michelle komme ind?" Og du ved, folk bliver for optaget af disse scenarier og overser den større pointe. Men vi har fået et spørgsmål fra en kontakt i Florida, som stillede spørgsmålet: "Hvorfor er der stadig så lidt diskussion om NATO's optrapning, nu hvor krigen i Ukraine ser ud til at være tabt?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at den nuværende politik er orienteret mod NATO-topmødet, som finder sted den 9.-11. juli i Washington, og jeg tror, at vi kan forvente, at det bliver et vanskeligt øjeblik, fordi NATO og dermed det samlede Vesten har et stort problem med, at krigen er tabt i Ukraine. Det er en enorm skade på NATO's omdømme. Husk, at det ikke er så længe siden, at NATO på en ret skammelig måde forlod Afghanistan efter at have været der i 20 år! At bruge 2 billioner dollars og efterlade landet i en komplet ruin, hvor nogle har argumenteret for, at hvis bare 3 % af de penge var

blevet brugt på at opbygge infrastruktur og industri i Afghanistan, kunne landet have været i fremragende stand, men det var det tydeligvis ikke. Og på samme måde, hvad ville resultatet af krigen i Ukraine være? Landet vil være ødelagt efter mere end to års krig, som kunne have været afsluttet allerede i marts 2022, hvilket dokumenter klart beviser.

Så nu er spørgsmålet, hvilken fortælling NATO vil komme med på dette topmøde? Det bliver ekstremt vigtigt, for alle underskrivere – og Biden sagde det selv – mener åbenbart, at grunden til, at NATO er nødt til at fortsætte krigen mod Rusland i Ukraine (de indrømmer det ikke, men det er de facto tilfældet), er, at Putin angiveligt ikke vil stoppe der, han vil gå videre til Baltikum, han vil gå videre til Polen, og det er derfor, krigsindsatsen skal optrappes.

Nu er det sådan, at det er den mest åbenlyse usandhed, for ikke at kalde det en løgn, for fakta er – og det er blevet dokumenteret – at der var et møde i Istanbul i marts-april 2022, som var en forhandlet aftale mellem Putin og Zelenskyj; de var begge blevet enige om at afslutte krigen. Putin stoppede kampene og gik med til en løsning, hvis Ukraine gik med til at afstå fra at blive medlem af NATO, og nogle andre spørgsmål blev udskudt til fremtiden, f.eks. hvad der skulle ske med Krim. Men der var et klart bevis på, at Putin var gået med til en fredsaftale og havde stoppet kampene! Det kom ikke fra russiske kilder; det kom fra ukrainske kilder. Det blev rapporteret i Kyiv Post og tidligere i Ukrainska Pravda af Zelenskyjs chefforhandler, som deltog i Istanbul-drøftelserne.

Det ødelægger dybest set hele historien om, at Putin ønsker at generobre Sovjetunionen. Putin har i mellemtiden sagt flere gange, at han ikke har sådanne intentioner, han ønsker ikke at overtage hele Ukraine; han insisterer bare på, at alle de steder, der i mellemtiden har stemt for at være en del af Den Russiske Føderation, skal forblive det, og at Ukraine skal acceptere neutralitet og ikke tilslutte sig NATO, og så kan de få sikkerhedsgarantier og den slags.

Men jeg tror, at netop det punkt vil jeg virkelig gerne gøre folk opmærksomme på, for hvis den fortælling, at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen, består, så er det påskuddet for optrapningen og den formel, som vil bringe os ud i tredje verdenskrig på kortest mulig tid. Og så længe man tror på det, behøver man naturligvis ikke at tage imod Putins fredstilbud, som han udtalte den 14. juni i talen til lederne af det russiske udenrigsministerium, og det indebærer intet diplomati, kun optrapning af krigen.

Og vi har ikke noget mere påtrængende at gøre end at stoppe optrapningen, før det er for sent, og gå tilbage til diplomatiet! Jeg mener, det er ikke en fast aftale, vi skal se på – det er et emne for forhandlinger, et emne for diplomati – men vi er nødt til at genindføre en diplomatisk tilgang, ellers er der kort vej til Tredje Verdenskrig.

SCHLANGER: Med hensyn til det kommende NATO-topmøde har vi et spørgsmål fra en kontakt i Glasgow, Skotland, som spørger, om vi ved, hvad der vil komme ud af NATO-topmødet. Hun udtrykte sin bekymring over EU, det nye lederskab, og henviste især til Kaja Kallas fra Estland; men hun sagde også, at der tales meget om forberedelse til krig, herunder hvad der foregår i Tyskland, og ville gerne vide, om du har nogen idé om, hvad der faktisk sker i Tyskland med hensyn til denne forberedelse til det, de siger, er den uundgåelige Putin-invasion af Vesten?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, der er faktisk et ret skandaløst interview, som blev sendt i går af NTV, som jeg tror er en privat tv-kanal. Og generalløjtnant André Bodemann, som er chef for det nationale forsvar i Bundeswehr. I dette interview, som jeg kun kan råde jer til at se, det varer kun ca. 15 minutter, og det, han siger, er utroligt. Det er dybest set noget, som har været under forberedelse i Tyskland siden januar i år, og jeg tror, at det blev gjort officielt i marts og nu bliver bragt til offentlighedens kendskab. Det hedder "Operationsplan Tyskland", og det er dybest set en plan om, at hvis det skulle

komme til krig, så er det scenarie, som Bodemann præsenterede, følgende: Han sagde: "Amerikanske tropper lander i Holland, og så marcherer de gennem Holland på forskellige måder, ad veje, vandveje, jernbaner, og så kommer de til Tyskland, og her kommer forsvarets civile tjenester på banen, for størstedelen af Bundeswehr er allerede ved østfronten, dvs. den russiske grænse, og derfor skal der etableres et forsyningssystem, hvor de tyske civilforsvars organisationer forsyner disse allierede tropper, for det meste amerikanere, der marcherer gennem Tyskland for at slutte sig til østfront styrkerne; De skal oprette stationer på motorveje, parkeringspladser, og man skal forsyne dem med mad, brændstof og sanitet i henhold til værtsland aftalen; og alle de civile organisationer, Røde Kors, Euranita [ph], forskellige andre organisationer, skal være med til at forsyne disse udenlandske tropper. "

Det er helt utroligt. Han taler, som om det sker i morgen: Amerikanerne går i land på Normandiets strand igen, eller rettere i Holland, og de marcherer til østfronten, og så siger han, at Tyskland ikke behøver at se på den gamle operationsplan fra den kolde krig, for heldigvis er Tyskland ikke længere en frontlinjestat, men vi er nu i baglandet, og vi er nødt til at forsyne dem, der kæmper ved fronten.

Det, han siger som argumentation, er virkelig utroligt, og jeg tror ikke, vi kan lade det stå, fordi det er planen for den kommende krig. Det siger han: Ja, Tyskland er allerede under angreb, alle mulige slags angreb, cyberangreb, angreb på kritisk infrastruktur, og utroligt nok siger han så: "Se, hvad der skete med Nord Stream 2!" Hvis jeg nogensinde har set et tilfælde af chutzpah, så tror jeg, at prisen går til denne general Bodemann, for dette angreb på Nord Stream – ok, vi ved ikke, hvem det var. Der er en dækhistorie om, at det var et ukrainsk skib, som er blevet afvist af alle de eksperter, jeg kender til. Der er den stadig uafkræftede historie af Seymour Hersh om, at det var amerikanerne, der gjorde det, med hjælp fra nordmænd og så videre. Men under alle omstændigheder er

cui bono helt sikkert ikke Rusland! For hvad skete der? Der er faktisk analyser, som hævder, at ud over at afskære Tyskland fra billig russisk naturgas var det største geostrategiske, geopolitiske mål at ødelægge forholdet mellem Tyskland og Rusland så fundamentalt, at det ville tjene den mangeårige amerikanske interesse – dette tilskrives George Friedman – at adskille Tyskland fra Rusland; fordi kombinationen af russiske råstoffer og tysk videnskabelig og teknologisk knowhow efter amerikanske geopolitikeres mening ville betyde en kombination, som ville være en oprigtig fjende af USA. Det er alt sammen geopolitisk tågesnak, men det er sådan, historien er.

Nu er det helt sikkert, at cui bono ikke er, at Rusland sprænger sin egen rørledning i luften, og at netop den hændelse har ruineret Tyskland! Tyskland er nu på vej ned i en depression og kollapser til højre og venstre. Selve Tysklands eksistens som industrination er ved at blive saboteret og ødelagt. Det kræver en hel delchutzpah for denne Bodemann at tilskrive, at bare væve det ind i fortællingen. Han siger ikke udtrykkeligt, at det var russerne, men han siger det i forbindelse med de russiske trusler, som en del af mange andre trusler.

Vi plejede at kalde det "sammensætning fejl": Hvis man insinuerer noget, som ændrer betydningen af hele historien – jeg tror, der er kommet et nyt ord for det, som hedder "dekontekstualisering" eller sådan noget – så er dette et klassisk tilfælde af den slags.

Og så er den anden ting, at Bodemann gentager, hvad Biden sagde nogle dage tidligere, nemlig at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen! Og det er bare ikke sandt! Jeg nævner bare disse fakta. Der var i går en meget grundig artikel af Ray McGovern i Consortium News, hvor han citerer, vers og kapitel, hvilket citat fra hvilken hovedrådgiver for Zelenskyj, hvilken chefforhandler i Istanbul [Davyd Arakhamia], der grundlæggende sagde det. Så det er ikke russiske kilder, det er de ukrainske kilder, som indrømmer, at Rusland allerede havde stoppet

krigen i 2022 i marts; og at det var Boris Johnson, der fløj ind fra London for at fortælle Zelenskyj, nej, gå ikke med til denne fredsaftale; fortsæt med at kæmpe, vi bakker dig op til den sidste ukrainer (det sagde han ikke, men det er, hvad det viser sig at være).

Nu skal det hele undersøges! Dette er offentlige oplysninger! Krig og fred afhænger af det spørgsmål! Og jeg kan kun sige, at enhver seriøs journalist bør undersøge det: Var det sådan, at Rusland var klar, eller allerede havde stoppet kampene, klar til en fredsaftale, og hvad var Boris Johnsons rolle i at sabotere det? Jeg tror, at hvis det ikke bliver belyst og undersøgt, så går vi faktisk blindt ind i Tredje Verdenskrig.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål til dig, Helga, fra en podcaster i Tyskland, som sagde: "Jeg er forvirret over Putins idé om en eurasisk sikkerhedsalliance. Jeg er ikke sikker på, hvordan BRIKS og Shanghai Cooperation Organization repræsenterer et asymmetrisk svar på de militære provokationer og trusler fra NATO. Kan du forklare det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror ikke, det er så svært, for det, der ligger til grund for Putins forslag, er en eurasisk sikkerhedsarkitektur baseret på samarbejde om infrastruktur, baseret på de fem principper for fredelig sameksistens, og som, sagde han, udtrykkeligt er åben for NATO-medlemmer. Hvis man så ser på det forslag, som blev gentaget af Xi Jinping på den konference, der netop har fundet sted i Beijing på 70-årsdagen for de fem principper for fredelig sameksistens, som blev fremmet for 70 år siden af Zhou Enlai, og som derefter blev uddybet på Bandung-konferencen i 1955, der førte til begyndelsen af den Alliancefrie Bevægelse, så var det altid ideen om, at man skal have et system baseret på alle medlemmers suverænitet, baseret på princippet om ikke-indblanding, accept af de andre landes sociale system, samarbejde til gavn for hinanden, baseret på gensidig ikke-angreb – det er hovedpunkterne – og BRIKS og mange andre organisationer, som Shanghai Cooperation Organization, ASEAN,

Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Den Afrikanske Union, Mercosur, de ønsker at skabe et nyt system, en ny sikkerhedsarkitektur, baseret på disse principper.

Umiddelbart efter at den særlige militæroperation startede i februar 2022, stod det klart for mig, at dette potentielt førte til Tredje Verdenskrig, ikke det russiske angreb, men hele dynamikken, hvor det russiske angreb blot var et bestemt udløsende punkt. Så på det tidspunkt foreslog jeg en ny, global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skulle involvere hver eneste nation på planeten, for i betragtning af verdens sammenvævede natur, dens strategiske sammenvævning, atomvåben, pandemier, internettet, bare den måde, hvorpå den moderne verden virkelig er én, kan man ikke have en delvis sikkerhed. Hvis man udelader et land som Nordkorea, Iran eller et andet, er det kimen til den næste krig: Jeg mener, det er den lektie, vi skulle have lært af Versailles-traktaten, som ikke afsluttede Første Verdenskrig, men som blot var et springbræt til Anden Verdenskrig! Og den lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred, er, at hvis man vil have en fungerende fredsaftale, skal man have noget, der tager hensyn til alle lande på planeten og alle involverede parter.

Og det var derfor, jeg dengang foreslog den globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur og efterfølgende ti principper, som er det absolutte, afgørende grundlag, som en sådan arkitektur skal bygges på. Og hvis man ser på de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som blev offentliggjort først, og derefter Putins og Xi Jinpings forslag, er der dog en stor lighed og et stort slægtskab. Vi bruger lidt forskellige formuleringer, men hvis man ser på essensen af disse forslag, er det det samme, og det betyder naturligvis, at enhver, der tænker fornuftigt, og som tænker på, hvordan man kommer ud af denne situation, vil komme med lignende ideer.

Så jeg mener, at den vigtigste opgave er, at vi støtter en sådan idé, at vi indleder nye diskussioner om en

sikkerhedsarkitektur, og at vi absolut bør støtte Putins forslag: Putin har gjort det meget klart, at dette ikke er tidløst. Det er et tilbud, som eksisterer i en bestemt periode. Hvis situationen optrappes, og den militære situation i Ukraine forværres, vil det tilbud blive taget væk. Så vi har en mulighed for at reagere positivt på det, reagere positivt på Xi Jinpings forslag, og jeg vil sige, at hvis Vesten ikke bare vil være en modtager af forslag, bør de tage noget som mine ti principper op og begynde at sige: "OK, vi er villige til at gå tilbage til diplomatiet, og her er, hvad vi ønsker at bidrage med til en sådan diskussion." Det ville være et fornuftigt forslag. Men der er ikke noget alternativ til diplomati: Det eneste andet valg er tredje verdenskrig og udslettelse af hele civilisationen. Og hvem ved sine fulde fem ville ønske det, for selv fortalene for denne optrapning, de ville heller ikke gøre det! Hvis de tror, at de har en privat bunker – glem det!

SCHLANGER: Folk kan finde dine ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på hjemmesiden for Schiller Institutet eller ved at gå til "Initiativer" på hjemmesiden. Og også resolutionen "Støt erklæringen fra præsidiat for det østtyske foreningsråd om præsident Putins fredsinitiativ", der blev vedtaget af Den Internationale Fredskoalition på dens møde den 21. juni 2024, er også tilgængelig. Det cirkulerer efter underskrifter, og det er et meget godt sted at starte med at få folk til at forstå, at der er et alternativ til krig.

Nu har jeg et spørgsmål mere til jer, som er baseret på diskussionen om det nuværende kaos i det amerikanske politiske system. Angelo fra Rom skriver: "Hvorfor og hvordan bliver Robert F. Kennedy Jr.'s præsidentkandidater boykottet og undertrykt?" og så spørger han: "Hvad kan der gøres for at åbne systemet og gøre en ende på muligheden for at kontrollere det på denne måde?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er spørgsmålet til 64 millioner

dollars! For jeg vil sige, at hele kontrollen med USA siden mordet på John F. Kennedy og mørklægningen af mordet har bevæget sig meget i retning af et etpartisystem, for selv om den gennemsnitlige republikanske og demokratiske vælger måske tror, at de hader hinanden, og at de ønsker at besejre deres modkandidater, så er virkeligheden, at på ledelsesniveauet i DNC og det republikanske partis ledelse (RNC) har kontrollen og spørgsmålene været næsten helt identiske.

Så det er i virkeligheden spørgsmålet om det militærindustrielle kompleks, plus Wall Street, plus Silicon Valley, plus tænketanke, plus den akademiske verden, som styrer USA. Og det forekommer mig, at det forfærdelige resultat af Trump-Biden-kampagnen sætter det på spidsen. Og jeg kan kun sige, at jo flere mennesker, der nu griber ind i valgkampen og rejser det som et spørgsmål, for at sige "hvem styrer USA?", når det er klart, at præsident Biden ikke gør det, at det bliver et emne i diskussionen, så der dybest set sker en bevægelse, hvorved de ikke bare kan køre videre med disse ting, som de er.

Og ellers kan jeg kun sige: Vi har brug for en masse samfundsborgere. I en vis forstand, fra et historisk synspunkt, er den amerikanske revolution blevet taget væk af imperiet. Det er et gammelt spørgsmål, for da det Britiske Imperium mistede, hvad der i deres øjne var deres vigtigste koloni – den amerikanske koloni – gik George III amok over det spørgsmål! Han mistede bogstaveligt talt besindelsen. Og briterne forsøgte altid at generobre USA: Det gjorde de i krigen i 1812. De gjorde det i borgerkrigen, hvor imperiet allierede sig med Konføderationen. Og da de indså, at de ikke kunne vinde Amerika tilbage militært, begyndte de at sige: OK, så må vi undergrave etablissementet, vi må overbevise det amerikanske etablissement om, at de skal adoptere modellen for det Britiske Imperium, og så kan vi styre verden på basis af det "særlige forhold" mellem USA og briterne.

Og det har været problemet i hele det 20. århundrede. Og nogle

gange havde man en præsident, som udelukkende repræsenterede det – Teddy Roosevelt, Woodrow Wilson, (jeg vil ikke nævne dem alle), Truman, for eksempel; Nixon. Og så var der andre præsidenter, som hældte i den anden retning, som Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy. Clinton, synes jeg, var en meget blandet landhandel: Han hældte nogle gange til nogle positive impulser, men ikke særlig konsekvent.

Så slaget står i virkeligheden om Amerika – H.G. Wells skrev det meget klart i *The Open Conspiracy*. Han sagde, at hvis vi kan overbevise det amerikanske etablissement om at gå ind for den britiske model, så er alt godt. Og det er, hvad der er sket.

Den 4. juli i morgen er et tidspunkt, hvor du kan læse lidt om det emne. Du kan gå ind på vores hjemmesider, LaRouche-organisationen, EIR, du kan gå ind på LaRouche-bibliotekets hjemmeside. Du kan læse nogle berømte bøger, Carroll Quigley er en meget interessant forfatter om emnet; du kan læse H.G. Wells' *The Open Conspiracy*, som er meget interessant. Der er en masse litteratur, hvor du kan danne dig din egen mening om dette spørgsmål. Men at Amerika enten slutter sig til det Britiske Imperium eller går tilbage til sin egen tradition fra grundlæggerne, fra John Quincy Adams, det er virkelig det spørgsmål, som er kernen i Amerikas identitet. Så i den forstand ønsker jeg dig en meget produktiv 4. juli med at læse op på dette.

SCHLANGER: Selvfølgelig bør folk ikke forsømme at læse Uafhængighedserklæringen, som i sig selv er en meget dybtgående forklaring på, hvad grundlæggerne havde til hensigt.

Helga, jeg vil bare gerne tilføje, at folk bør vide, at Den Internationale Fredskoalition holder sit ugentlige Zoom-opkald på fredag. Det er en mulighed for at høre og diskutere med en række mennesker, der er samlet omkring os, for at tage de spørgsmål op, som du lige har diskuteret, om hvordan vi bryder

den unipolære ordens kontrol? Så jeg vil opfordre folk til at tilmelde sig og se på hjemmesiden for den information og slutte sig til os på fredag. Ellers noget, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Hvis du er en vaskeægte amerikaner, bør du hjælpe med at bringe Amerika tilbage til grundlaget for den amerikanske revolution, den amerikanske uafhængighed og ideen om at være en republik som en god kraft i verden, og ikke gå ud for at søge udenlandske monstre, som det ofte sker i dag.

SCHLANGER: Okay, tak fordi du kom i dag, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, til på fredag!

POLITISK ORIENTERING den 1. juli 2024 med formand Tom Gillesberg:

Den vestlige elite må erkende at dens politik har spillet fallit, og samarbejde med resten af verden

Europa på tærsklen til en ny krig

(EIR Strategic Alert Service) 26. juni 2024 – Den 14. juni præsenterede den russiske præsident Vladimir Putin et omfattende initiativ til en ny eurasiske sikkerhedsarkitektur, herunder en forhandlet fred for at stoppe optrapningen af krigen i Ukraine, til overvejelse i hele verden. Han nævnte udtrykkeligt, at hans forslag var designet til at sikre alle nationers sikkerhed, herunder Europas og NATO's.

Forslaget om Ukraine blev blankt afvist af den amerikanske præsident Biden, den tyske kansler Scholz og talrige andre regeringskredse i Vesten. NATO reagerede ved at få de ukrainske styrker til at optrappe angrebene mod mål på russisk territorium. Den seneste hændelse er missilangrebet på Sevastopol (Krim) med amerikansk leverede ATACMS bevæbnet med berygtede klyngebomber, som dræbte og sårede strandgæster på ferie. Disse Army Tactical Missiles kunne ikke være blevet affyret uden teknisk støtte og efterretninger fra USA.

Det fik Helga Zepp-LaRouche til endnu en gang at gentage, at Putins initiativ til en ny sikkerhedsarkitektur kan være den sidste chance for at undgå en total, åben krig mellem NATO og Rusland, som ville opsluge hele Europa. Mens de fleste medier i Vesten kun har kommenteret hans forslag om at indlede forhandlinger med Ukraine, leverede den russiske præsident et overblik over hele den globale strategiske situation, som er værd at læse i sin helhed for bedre at forstå den russiske politik i øjeblikket.

I betragtning af at "hele det euro-atlantiske sikkerhedssystem smuldrer for øjnene af os", pegede han på behovet for "en vision for lige og udelelig sikkerhed, gensidigt fordelagtigt og retfærdigt samarbejde og udvikling på det eurasiske kontinent inden for en overskuelig fremtid". Han tilføjede, at

varslingsradar truer med at udløse en global atomkrig

Ikke korrekturlæst

25. maj 2024 . I løbet af onsdag aften og torsdag morgen [22.-23. maj] ramte ukrainske droner Armavir-radarstationen i Ruslands sydvestlige Krasnodar Krai-region, en del af Ruslands tidlige advarselsradarsystem, der er konstrueret til at opdage et indkommende ICBM-angreb. Denne radar er en af søjlerne i Ruslands nukleare beredskabssystem, som sammen med andre lignende installationer spiller en eksistentiel rolle i den russiske føderations strategiske sikkerhed. Langt ud over optrapningen af spændingerne med Ukraine alene har dette angreb nu bragt verden endnu et skridt tættere på randen af en atomar krig.

Den russiske senator og tidligere Roscosmos-chef Dmitry Rogozin reagerede på denne udvikling ved at bemærke, at selvom man kunne forestille sig, at en ukrainer stod bag, så er det i virkeligheden Washington, der har "hyret en uansvarlig bandit" til at udføre sit beskidte arbejde. "Således står vi ikke kun på afgrunden, men på selve kanten, over hvilken, hvis fjenden ikke stoppes i sådanne handlinger, et uigenkaldeligt sammenbrud af atommagternes strategiske sikkerhed vil begynde," skrev Rogozin på sin Telegram-kanal.

Dette vanvid skal stoppes nu. Armavir-angrebet fandt sted kun få dage efter, at Rusland havde gennemført højt profilerede taktiske militærøvelser med atomvåben, som om de ville erklære over for præsident Putin: "Du bluffer." At spille en slags atom-kylling og samtidig true med at ødelægge en atom-supermagt, som allerede er i krig, truer med at udslette hele den menneskelige art.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche henledte i sin tale til et møde i Den Internationale Fredskoalition den 24. maj folks opmærksomhed på løsningerne på krisen. Hun insisterede på, at vi må gøre op med Vestens tro på geopolitik, som har fået folk til at tro, at Rusland og Kina er vores fjender, og i stedet etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der respekterer alle nationers interesser. "Hvis det ikke kan overvindes, er jeg bange for, at chancen for, at vi ender i tredje verdenskrig, nærmer sig 100 %," udtalte hun.

Talrige militær- og efterretningsspecialister, som Schiller Instituttet har rådført sig med, har udtrykt alvorlig bekymring over betydningen af Armavir-angrebet og dets konsekvenser:

"Det russiske satellitbaserede varslingsystem er meget begrænset og kan ikke bruges til at dække de blinde vinkler, der er skabt af skader på radaren. Radarvarslingskorridorerne i Atlanterhavet, Stillehavet og det nordlige område er vigtigere, og russerne har også radarer i Moskva. Men radarerne i Moskva vil først opfange trusler på et senere tidspunkt, hvilket resulterer i endnu kortere advarsels- og beslutningstid – og dermed øger risikoen for en katastrofal ulykke.

"Kommandørerne for de strategiske raketstyrker, som tjener de politiske ledere, vil være meget, meget bekymrede, og de vil ikke have andet valg end at behandle denne situation som meget alvorlig. De vil næsten helt sikkert vælge at operere deres atomslagstyrker på et højere beredskabsniveau, hvilket yderligere vil øge risikoen for ulykker, der kan føre til en utilsigtet global atomkrig." – Dr. Theodore Postol, professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved Massachusetts Institute of Technology, atomvåbenekspert:

"USA er begyndt at rette missilangreb mod det russiske atomare tidlige varslingsystem (EWS), som består af en række

jordbaserede radarer og satellitter ... ALLE sådanne angreb mod disse EWS-systemer kan udløse det russiske atomare reaktionssystem. Så dette USA-rettede angreb er vanvittigt farligt. Washington leger atomar kylling med Rusland.

“Det angrebne sted var inden for rækkevidde af det amerikanske ATACMS; jeg ved ikke, om andre lignende russiske anlæg er inden for rækkevidde af ATACMS eller måske endda de tyske Taurus-missiler, som har en længere rækkevidde end ATACMS og de britiske Storm Shadow-missiler. Desværre finder vi måske snart ud af det, da galningene i Washington, Kiev og Bruxelles synes fast besluttet på at starte 3. verdenskrig.”

– Steven Starr, professor, University of Missouri, ekspert i atomkrig

“Der er tydeligvis kræfter i Ukraine og også i NATO, som er parate til at tage risikoen for en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Tyske politikere ville gøre klogt i at tage russernes advarsler om en ny verdenskrig alvorligt og sikre, at de sidste røde linjer ikke overskrides. Som et moderne industriland i hjertet af Europa er Tyskland uegnet til krig i en større europæisk konflikt – selv uden atomvåben. Tyske politikere må gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nedtrappe den stigende militære konfrontation og forpligte sig til en diplomatisk løsning på konflikten.”

– Oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber, Senior Research Fellow ved WeltTrends Institute for International Politics, Potsdam, Tyskland

“Dette er en fortsættelse af det mønster, hvor NATO-styrkerne erkender, at de er ved at tabe krigen i Ukraine, hvor de skrøbelige forsvarslinjer bryder sammen, og NATO's svar er at optrappe. Det er ikke tilfældigt, men meget bevidst. Det er ikke det første angreb på den russiske atomtriade. De ideologiske folk ser deres verden smuldre, efter at de har hejst regnbueflaget over konservative lande og [ført] evige

krige. De er paniske og kunne finde på at optrappe til atomkrig for at komme ud af kniben. De tager en række små skridt og svarer, at "de ikke gør noget ved det", og så bliver de ved med at tage små skridt, indtil en af dem træder på en landmine, og vi er i tredje verdenskrig. Jeg har sagt det, Helga [Zepp-LaRouche] har sagt det. Putin er meget opmærksom på den manglende sammenhæng i Vesten, som bliver ved med at påstå, at han bare rasler med sablen, men det gør han ikke – han informerer Vesten om den farlige virkelighed."

– Oberst (ret.) Richard H. Black, tidligere delstatssenator fra Virginia

"Jeg forventer, at det amerikanske militær, som står i en afgørende situation, vil opføre sig mere fornuftigt og bevidst end de civile."

– General (ret.) Dominique Delawarde, efterretningsekspert, Frankrig

"Dette kunne helt klart ikke være sket uden fuld amerikansk støtte. Jeg kan ikke udtale mig fyldestgørende, før jeg ved mere, men det er tydeligvis en optrapning, og jeg vil se nærmere på det."

– Graham Fuller, tidligere diplomat, CIA-officer og næstformand for National Intelligence Council

"De er på en optrappende trademølle, især efter det, Blinken sagde til Ukraine – at de kunne 'gøre, hvad de vil med deres missiler'. Det demonstrerer det uansvarlige amerikanske lederskab. Vi er på vej mod den atomare optrapning. Vesten står over for et nederlag i Ukraine, og derfor optrapper de for at undgå et nederlag."

– Prof. Richard Sakwa, professor emeritus i russisk og europæisk politik, Kent University (UK); produktiv forfatter om Rusland og Ukraine.

**POLITISK ORIENTERING den 19.
april 2024 med formand Tom
Gillesberg:
Møder Israels og USA's hybride
nemesis?**

**POLITISK ORIENTERING med
formand Tom Gillesberg den 3.
april 2024:
Vestens "regelbaserede
verdensorden" afsløret:
Folkekrig og brud på
international lov**

**POLITISK ORIENTERING den 18.
januar 2024 med formand Tom
Gillesberg:**

**Støt Sydafrikas sag imod
Israel om at stoppe folkemord
i Gaza.**

Tyske landmænd i oprør.

**POLITISK ORIENTERING den 4.
januar 2024 med formand Tom
Gillesberg:**

**Danmark skal ikke være vasal
til USA men en fri nation,
som samarbejder med BRIKS+ og
andre nationer**

**POLITISK ORIENTERING den 11.
december 2023 med formand Tom
Gillesberg:
Folkemordet i Gaza er
afslutning på USA's og
Vestens dominans.
BRICS+ er fremtiden.**

**Se videoerne: Schiller
Instituttets møde i Danmark:
Vi må skabe fred mellem
nationer og
en ny retfærdig økonomisk
verdensorden!
Lørdag den 7. oktober 2023,**

Kl. 13 – 17.30

2. del:

Invitation til deling:

Kom til Schiller Instituttets møde:

Vi må skabe fred mellem nationer og

en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

Dato: Lørdag den 7. oktober 2023

Tid: Kl. 13 – 17.30

Gratis adgang til live streaming tilgængeligt på denne side.

Tilmelding til begrænsede pladser i mødeværelset: Michelle: 53 57 00 51; Feride: 25 12 50 33

Hjemmeside: www.schillerinstitut.dk

Schiller Instituttet afholdt den 8.-9. juli 2023 en international konference i Strasbourg, Frankrig, med titlen "På randen af en ny verdenskrig: Europæiske nationer er nødt til at samarbejde med det Globale Syd!" Der var tre talere fra Danmark. De tre talere, samt Tom Gillesberg og Michelle Rasmussen, fhv. formand og næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, vil nu holde taler og diskutere i København.

Program:

På vej mod en retfærdigt ny økonomisk verdens orden efter BRIKS topmødet i Sydafrika og G20 topmødet i Indien.

Tom Gillesberg: formand, Schiller Instituttet i Danmark.

De dybere rødder til krigen i Ukraine og hvad der skal til for

at skabe fred mellem Ukraine og Rusland.

Jens Jørgen Nielsen: historiker, forfatter og foredragsholder om Rusland og Ukraine, Moskva-korrespondent for Politiken i slutningen af 1990'erne. En leder af Russisk-Dansk Dialog, fhv. lektor i kommunikation og kulturforskelle.

Forandringer i Indien, og Indiens rolle som en leder af det Globale Syd

Mrutyuanjai Mishra: fra Indien, skriver artikler og debatindlæg om Asien og Indien i bl.a. Politiken og Times of India, antropolog, konsulent og underviser.

Afrika på vej væk fra kolonitiden og et perspektiv for økonomisk udvikling

Andrews Nkansah, Ph.d.: fra Ghana, undergeneralsekretær for den internationale African Diaspora Congress (ADC), ekspert i bl.a. vandressourcer og landbrug.

Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches 50 år kampagne for en retfærdig ny økonomisk verdensorden

Michelle Rasmussen: næstformand, Schiller Institutttet i Danmark.

Verden bevæger sig med hastige skridt i to modsatrettede retninger. På den ene side er der farlige optrapninger i krigen mellem Ukraine/NATO og Rusland, som f.eks. Danmarks beslutning om at sende F-16-fly til Ukraine. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutttets stifter og internationale leder, udtalte ved Schiller Institutttets internationale videokonference den 9. september 2023, at "Nu er man nået til et militært dødvande, og fortsættelsen af de militære operationer kan på trods af alle nye våbenleverancer kun føre til en fuldstændig udmattelse af de menneskelige ressourcer i Ukraine, som allerede har lidt frygtelige tabstal, og faren for en optrapning til atomniveau, hvis enten Rusland ser sin

territoriale sikkerhed truet, eller nogen mener, at en begrænset atomkrig er mulig”.

(Lige efter starten af krigen, udstedte hun en appel for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at gøre det muligt at standse krigen og tilgodese alle nationer interesse, senere uddybet i ti principper.)

På den anden side vil vi gerne gøre borgerne opmærksomme på de tektoniske forandringer mod en ny retfærdig økonomisk verdensorden, der foregår i dette historiske øjeblik. “For kun hvis vi anerkender de valg, der klart ligger foran os, er der håb om en positiv vej ud af menneskehedens nuværende eksistentielle krise”, sagde Helga Zepp-LaRouche.

85% af verdens befolkning – Den Globale Majoritet – gør oprør mod det rådne, onde, århundredegamle kolonisystem, som har gjort milliarder af mennesker til slaver og ødelagt deres liv, og kræver en retfærdig ny økonomisk orden baseret på udvikling af deres nationer til gavn for dem selv og fremtidige generationer. Dette afspejles i det nylige 15. BRIKS-topmøde i Johannesburg, Sydafrika, hvor seks nationer blev budt velkommen som nye medlemmer af BRIKS, med yderligere 40 nationer, der er ivrige efter at komme med.

Samtidigt vil vi gerne rekruttere de borgere i det kollektive Vesten – som selv bliver mere og mere undertrykte og forarmede – til at deltage i dette oprør, en begivenhed, der kun sker én gang hvert tusinde år.

Det begrebsmæssige grundlag for dette tektoniske skift har rødder i Lyndon og Helga LaRouches 50-årige kamp for en retfærdig ny økonomisk orden imod et finansoligarki centreret i City of London og Wall Street. Dette omfatter talrige forslag gennem årtier til udvikling af lande i det Globale Syd, men også idéen om at bruge “det amerikanske systems” metoder af videnskabelig og teknologisk fremskridt fra Alexander Hamilton, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt og

Lyndon LaRouche til at genopbygge de udmarvede økonomier i Europa og USA!

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det er tid til en grundlæggende strategisk genovervejelse. Er det ikke nu mere i USA's og de europæiske nationers interesse at tage initiativ til at samarbejde med alle landene i det Globale Syd og opbygge en velstående verden for alle nationer, end at løbe risikoen for at føre en politik, der kan føre til "historiens afslutning"?

Vil det lykkes os at rekruttere borgerne i Vesten til denne fredelige revolution? Vi er optimistiske, men det kræver en international bevægelse, som arbejder for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, til fordele for alle nationer.

Kom til vores møde og få en bedre forståelse af, hvordan vi er nåede frem til den nuværende skillevej, og hvad vi skal gøre for at sikre, at vi vælger en vej, som fører til en lys fremtid for alle.

Baggrund:

* Læs talerne af Jens Jørgen Nielsen, Mrutyuanjai Mishra og Andrews Nkansah på Schiller Instituttets konference i Strasbourg her: Nyhedsorientering august 2023: Nyhedsorientering august 2023: Samarbejde med det Globale Syd for fred og udvikling

* Se Schiller Instituttets videokonference den 9. september 2023 her

* Læs Helga Zepp-LaRouches hovedtale

* Læs og skriv under: Appel til borgerne i det Globale Nord: Vi bør støtte opbygningen af en ny retfærdig økonomisk verdensorden!

* Læs: Ti principper for en ny international sikkerheds- og

Opbygningen af et hurtigere tempo for forandring

Den 11. april 2023 (EIRNS) – I sin artikel “Toward a Second Treaty of Westphalia” fra 2004, skriver Lyndon LaRouche, at “ofte, som nu, bliver en bølge af udvikling, der har været i gang, men undervurderet, ja, som regel endda ubemærket, og som har været i gang i størstedelen af et årtusind, eller endog meget længere, pludselig ... det insisterende, næsten afgørende, globale politiske anliggende i det aktuelle øjeblik. Det var som om guldfiskekummen var blevet smadret af ydre kræfter.”

Forandringerne på den internationale arena foregår ekstremt hurtigt, og markante ændringer indtræffer i løbet af måneder, uger og endog dage.

Syrien, efter at have overlevet de årelange operationer med henblik på regimeskift, er igen ved at blive en aktør på den internationale scene med sin forventede genindtræden i Den arabiske Liga og et møde mellem Syriens, Ruslands, Tyrkiets og Irans udenrigsministre, som begge er planlagt til at finde sted i næste måned.

Krigen i Yemen, der har været næsten et årti, ser ud til at nærme sig sin afslutning, nu hvor den angloamerikanske indblanding, der opretholdt den, bliver sat i baggrunden i forhold til regionale bestræbelser på udvikling og integration.

I Schweiz har parlamentet taget fat på den endeløse udsigt til redningspakker, der muliggjorde UBS' statsstøttede overtagelse af Credit Suisse, ved at samles til et ekstraordinært møde for at kræve omlægninger fremadrettet.

Af-dollariseringen fortsætter med stor hast. Amerikanske statsobligationer sælges af store udenlandske ejere. Forestillingen om at Ukraine vil besejre Rusland er ved at forsvinde. Hykleriet hos de såkaldte forsvarere af en "regelbaseret orden" – de samme mennesker, der dræber Julian Assange, besætter Syrien og forsøger at starte en krig om Taiwan – er så tydeligt, og potentialet til at danne et nyt system er så håndgribeligt, at den gamle verdensorden er ved at miste grebet.

Efter offentliggørelsen af en skrivelse underskrevet af dusinvis af australske føderale lovgivere, der opfordrer USA til at opgive sine bestræbelser på at få Julian Assange udleveret til retsforfølgelse (det angivelige grundlag for hans fortsatte barbariske fængsling i London), har næsten et dusin amerikanske kongresmedlemmer underskrevet en tilsvarende skrivelse.

Tempoet accelererer; afslutningen nærmer sig.

Hvilken vej, verden? Deltag sammen med LaRouche-bevægelsens Schiller Institut i denne weekend for at skabe et nyt paradigme. Hvor mange af dine venner og politiske kontakter har du tænkt dig at organisere for at deltage?

En uge, hvor jøder, muslimer

og kristne bør begynde at agere naturligt

Ikke korrekturlæst

Den 6. april 2023 (EIRNS)-Hvad enten det er påskens fejring af menneskehedens sejr over slaveriet, den åndelige refleksion i ramadanen, eller påskens begejstring for sjælens sejr over døden, er der noget vigtigt, sandfærdigt og smukt, som kunne og burde være drivkraften i tankerne og handlingerne hos en stor del af menneskeheden i denne uge. Og ikke kun det, men man skulle tro, at enhver jøde, muslim eller kristen, der er behørigt bevæget og inspireret af det bedste i sin religion, ville være i stand til at opdage denne kvalitet blandt deres monoteistiske naboer, og at det ville forstærke deres sans for undren over den rigdom, som Skaberens verden rummer.

Men den nuværende virkelighed omfatter et monstrøst, kolossalt bjerg af synder i form af den 2.000.000.000.000.000.000.000 dollars store boble af finansielle derivater. Rystelserne og skælvne fra det dollarbaserede, vestlige finanssystem vil ikke forsvinde. Enhver fornuftig stat ville indkalde til en strategisk krisekonference, herunder ethvert land, der havde en interesse i at komme levende ud på den anden side af den finansielle boble, der er ved at implodere.

Der er ganske vist ikke mangel på usædvanlige sindsstemninger, der kan give næring til den nagende stemme, der påstår, at det ikke er muligt at komme ud af denne kulturelle og finansielle slingrekurs. Israels premierminister Netanyahu er i færd med at udløse religiøse stridigheder og et dybtliggende raseri mod palæstinenserne – og det i en af jødedommens helligste uger. Præsident Zelenskys øverste rådgiver, Podolyak, forklarede til Radio Free Europe: "Vi må udrydde alt russisk på Krim." Han var meget tydelig om, at den russisktalende befolkning dér, ikke skal have bøger eller film på russisk. Der skal være

juridiske straffe for enhver fra Krim med russisk statsborgerskab – hvilket praktisk talt gælder for hele halvøen. Hvor grimt det end er, så blegner det i sammenligning med den abnorme sindstilstand hos en person, der åbenlyst praler med sådanne fantasier om sin overtagelse af Krim.

Dertil kommer det bizarre skuespil, hvor Ruslands minister for børns rettigheder i FN's Sikkerhedsråd forklarer, hvordan hun arbejdede for at redde de 2.000 forældreløse børn (blandt de 700.000 børn, som deres forældre bragte til Rusland som flygtninge sidste år), som blev reddet fra ukrainsk artilleri, der skød ind i Donbas – mens Storbritanniens og USA's ambassadører fordømmer hende som en krigsforbryder for at have kidnappet ukrainske børn! (Det var forældreløse børn fra det tidligere område i Ukraine, som Kiev ved at dræbe tusindvis af Donbas-boere i løbet af de sidste ni år havde en vis andel i at gøre til forældreløse børn). Storbritanniens og USA's ambassadører havde den uforskammede frækhed at gå i spidsen for en udvandring (efterfulgt af Albanien og Malta) fra Sikkerhedsrådets møde – og derefter blokere for den sædvanlige webcast af sådanne vidneudsagn. Alt sammen grimme ting, men også den slags tankeløst vanvid, der kan underminere tilliden til, at der stadig findes en grundlæggende normal tankegang i verden.

Prøv at tage et eksempel fra den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev. Han sendte hele nummeret af den seneste ugentlige udgave af EIR's Strategic Alert til sin omfattende og meget engagerede læserskare på Telegram og inkluderede budskabet: "En opdateret gennemgang af aktuelle begivenheder om dette og andre emner... i et tidsskrift, der er grundlagt af den berømte tænker Lyndon LaRouche, som forudsagde det amerikansk-europæiske finanssystems sammenbrud for et kvart århundrede siden." <https://t.me/glazieview/3162>

Ikke for at forklejne resten af Strategic Alert-nummeret (om finansboblen og beslægtede emner), men Glazyevs indlæg indledes med annonceringen og linket til Schiller Instituttets

konference den 15.-16. april med titlen "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten". Ikke alene omhandler denne titel, hvorfor der mangler en varig fred i denne verden, men den er faktisk også et fint eksempel på sund tænkning.

Denne konference er afgørende for at fremme den fornødne krisekonference for nationer, der skal begrave boblen af finansielle derivater, lægge denne fare til side og beskæftige sig med det langt mere interessante arbejde med at udvikle hver eneste nation. Hvis det ikke var nødvendigt at få det gjort, ville det sandsynligvis ikke have en chance for at blive gennemført.

Man behøver ikke at være en eminent russisk økonom for at organisere sine venner og sin familie, sine naboer og netværk, nu – da tre store vestlige religioner henleder opmærksomheden på den menneskelige sjæls mirakuløse natur og kraft – men det kræver en vis indsats. Begynd her:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. "Det er

ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentrals ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bi-oceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst

truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

“For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

“Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

“Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses.”

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Blomsterne springer ud i det Globale Syd, kan Vesten være langt bagefter?

Den 30. marts 2023 (EIRNS) – De dyrebare tegn på fornuft er ved at springe ud ligesom tidlige forårsblomster. De ti ASEAN-lande, der mødtes i Indonesien på niveau af finansministre og nationalbankdirektører, intensiverede deres ordninger for handel i lokale valutaer – og løsrev sig fra dollaren, pundet, euroen og yen. Den indonesiske præsident, Joko Widodo, var meget tydelig omkring den helt enkle konstatering, at den geopolitiske galskab, der har beslaglagt Ruslands valutareserver, ikke skal have mulighed for at plyndre deres

ASEAN-lande.

Kinas vicehandelsminister meddelte i dag: "Der er blevet underskrevet en aftale om afvikling af betalinger i yuan med Brasilien, hvilket i høj grad letter vores samhandel." Specifikt blev nævnt udvidelsen af udvinding af mineraler og fødevarerproduktion samt den øgede mulighed for at fremme hinandens industrielle eksport.

Indien og Rusland har indledt forhandlinger om en mere systematisk anvendelse af deres nationale valutaer i handelstransaktioner. Den administrerende direktør for den russiske energigigant Rosneft, Igor Sechin, mødtes med lederne af Indiens største olie- og gasselskaber for at udarbejde et bredere samarbejde om Indiens forarbejdning af russiske energiressourcer. Sechin indgik en aftale med Det indiske Olieselskab om at "øge Ruslands salg af råolie til Indien betydeligt".

Som den kinesiske premierminister, Li Qiang, forklarede det på dagens Boao Forum for Asien: "I denne usikre verden er den sikkerhed, som Kina tilbyder, et anker for verdens fred og udvikling. Dette var tilfældet i fortiden og vil fortsat være gældende i fremtiden." Ved samme begivenhed advarede Zhao Chenxin, vicechef for Kinas nationale udviklings- og reformkommission, om usikkerheden i forbindelse med de store vestlige økonomiers evner til at kontrollere inflationen og det generelt skrøbelige finanssystem. Han anførte, at den hensigtsmæssige fremgangsmåde indebærer en ny bølge af teknologiske og industrielle fremskridt. Kina vil samarbejde med andre økonomier for at yde større bidrag til den globale økonomiske genopretning. Der er umiskendelige globale udfordringer, og en sådan global indsats er påkrævet for at håndtere dem.

Sydafrika afholdt et økonomisk BRICS-topmøde, hvor de tilkendegav deres klare hensigt om at gøre op med den koloniale rolle som "råstofeksportør" og understregede behovet

for et industrialiseret Afrika. Tyrkiets præsident Erdoğan bekendtgjorde, at åbningen af Tyrkiets første kernekraftværk, der er bygget i samarbejde med Rusland, skulle fejres i slutningen af april.

I mellemtiden foregår der intet så avanceret i Vesten. Alligevel dukker finansspekulanternes tilbagevendende mareridt, Franklin D. Roosevelts "Glass/Steagall"-norm, der på kirurgisk vis fjerner de spekulative investeringsbanker fra de normale banker, i stigende grad op i diskussionerne. I USA og Italien er Glass/Steagall-lovforslagene netop blevet genoplivet. Store aviser i Schweiz og Tyskland inddrager "Glass-Steagall" som en mulighed i deres dækning af, hvad der kan gøres for at stoppe forblødningen. Et hurtigt overblik her til morgen viser, at Glass-Steagall dukker op i Cato Institute, Credit Union Times, Sri Lanka Guardian, Daily Kos, The Conversation og andre steder. Det er det der sker, når regeringer spekulerer på, om de kan sparke de snyltende "Too big to fail"-bumser ud af døren. Når de banker, der rent faktisk har til hensigt at være til gavn for produktionen – landbrug, industri, videnskab – er befriet for "penge, penge, penge"-virussen, kan regeringerne yde behørig støtte, forsikringsgarantier osv. til de institutioner, der skal bevares, og ikke dem, der gør landet til genstand for afpresning og løsepenge.

Men mens Vesten er langt bagud i forhold til det Globale Syd – eller den Globale Majoritet – er der en antydning af, hvad der er muligt i det udbrud af fornuft, som fandt sted i Berlin mandag den 27. marts. Konferencen: "Dialog i stedet for våben – upartisk handling mod krigen", havde potentialet til at forene alle mulige forskellige grupper på et passende højt niveau. Det blev understreget, at det ikke er nok at opfordre til "fred" – populært, men ineffektivt. Man må kræve "fred med Rusland", hvilket betyder "at afslutte USA's/NATO-krig i Ukraine og dennes potentielle udvidelse til resten af Europa, men også at forhindre USA's afindustrialisering af Tyskland".

Den fælles resolution udvander ikke tingene: "I den store fare, som vores folk i øjeblikket befinder sig i, har vi ikke længere tid til at diskutere partipolitiske forskelle og forskellige samfundspolitiske orienteringer. I stedet må vi fokusere på det, der forener os! ... USA og NATO står med deres militære magt ved Ruslands grænser, bevæbner Taiwan mod Kina og truer dermed Den Russiske Føderations og Folkerepublikken Kinas sikkerhed. Denne politik ledsages af økonomiske og finansielle samt mediernes krige, sanktioner i strid med folkeretten og misinformation, kombineret med afvikling af demokratiet og ytringsfriheden."

Den "imperialistiske krigspolitik" betyder, at "folket betaler blodtold og mister de hårdt tilkæmpede sociale landvindinger". "Krigsspiralen" må stoppes. Erklæringen kræver "en afslutning på dette krigsforløb gennem en retfærdig fred, der garanterer Ruslands sikkerhed og et fredeligt antifascistisk Ukraine uden NATO". Helga Zepp-LaRouches tale, et mesterværk i statskunst, vil være tilgængelig om kort tid. En sådan opblomstring af Vesten er på høje tid.

Kinas fredsplan for Ukraine bør straks sættes på verdens dagsorden

Den 22. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping afsluttede to dages intense topmøder i Moskva onsdag den 22. marts og bebudede en frugtbar styrkelse af deres bilaterale forhold på samtlige områder samt en opfordring til det internationale

samfund om at anerkende, at "for at løse krisen i Ukraine er det nødvendigt at respektere alle landes legitime sikkerhedshensyn", som det blev fastslået i deres fælles erklæring om strategiske anliggender. De to ledere erklærede, at det var nødvendigt at "opdatere og forbedre den internationale sikkerhedsarkitektur", og de opfordrede udtrykkeligt til hurtigst muligt at overveje Kinas 12-punkts fredsforslag for Ukraine. (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html)

De advarede nøgternt om risikoen for en atomar konflikt, gentog deres tilsagn om, "at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, og at den aldrig må udløses", samt opfordrede de andre fem atomvåbenstater, der har underskrevet denne offentlige bekræftelse – USA, Frankrig og Storbritannien – til at "følge aftalens vigtigste retningslinjer i praksis, herunder en effektiv reduktion af risikoen for en atomkrig og enhver væbnet konflikt mellem stater, der besidder atomvåben".

At sige, at Kinas 12-punkts fredsplan for Ukraine faldt for døve ører i Washington, ville være en alt for positiv udlægning. Inden den overhovedet blev offentliggjort, havde udenrigsminister Blinken afvist forslaget på forhånd. I kommentarer om Xis besøg i Rusland sagde Blinken, at den kinesiske leder udelukkende ydede politisk rygdækning til en miskrediteret og isoleret Putin, og at det eneste Xi burde have sagt til Putin var, at han skulle trække sig ud af Ukraine. Talsmand for det nationale sikkerhedsråd, John Kirby, sagde, at Xi bare "bliver ved med at gentage den russiske propaganda om, at dette på en eller anden måde er en krig fra Vestens side mod Rusland".

USA og Storbritannien skærpede deres krigsophidsende reaktion ved at meddele, at briterne ville sende Ukraine "ammunition, herunder panserbrydende granater, som indeholder forarmet uran", mens fire medlemmer af den amerikanske kongres begyndte at agitere for, at Biden-administrationen skulle sende

klyngeammunitio n til Kiev-regimet.

Denne desperate trang til at fortsætte krigen fra NATO's side kan kun forklares ved, at der er en tændt lunte på hele det transatlantiske finanssystem. Som Lyndon LaRouche ofte forklarede, er det sammenbruddet af det vestlige finanssystem, der er drivkraften i retning af krig.

I Europa har redningsplanen for den schweiziske Credit Suisse i weekenden ikke formået at dæmme op for den afsmittende effekt i banksystemet, og CS's derivatbeholdninger er uløseligt forbundet med " modparterne" blandt de store banker på den amerikanske side. I USA følger First Republic Bank i Silicon Valley Banks fodspor og vakler på randen af bankerot, mens finansministeriet og FDIC igen er klar til at redde hele det fallerede banksystem – på skatteydernes regning, ligesom i 2008, bare langt værre.

Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast og i opfølgende diskussioner med samarbejdspartnere, må ødelæggelsen af hele nationers fysiske økonomier i udviklingssektorerne; fordrivelsen af utallige millioner af amerikanere ud i armod, narkotika og fortvivlelse; de endeløse aggressive krige, der ligesom Irak-krigen har været baseret på løgn og bedrag, simpelthen høre op nu. "Det er slut nu; så er det nok!" insisterede Zepp-LaRouche. "Enten handler vi, eller også ender vi alle sammen som Haiti, Afghanistan og Syrien."

Nationerne i det Globale Syd må sammen med vrede borgere i USA og Europa insistere på, at Kinas fredsplan for Ukraine straks skal på verdens dagsorden, og at svaret på den finansielle nedsmeltning må være indkaldelse til en international krisekonference for at gennemføre Lyndon LaRouches fire love, og ikke endnu en dødbringende redningsplan.

Strategisk styrkeprøve: Bankkrak eller samarbejde med Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billiarder dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af "swap-aftalerne" fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af "varm luft"-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den

amerikanske centralbank skal stille "nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer" til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien "Roadrunner" kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR's økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det <https://twitter.com/ZepplaRouche/status/1636817130908729357?s=20>. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i

disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

**Klik her for panellerne 2-4.
Online konference lørdag-
søndag den 15. og 16. april**

2023 kl. 15 eller senere: Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten

Panel 1:

Tilmelding her.

Konferencen kan også ses live eller senere på denne side.

PANEL 1- lørdag 15. april, kl. 15:00-18:00: Den voksende fare for 3. Verdenskrig understreger nødvendigheden af en ny sikkerhedsarkitektur

Der er en voksende og ekstrem bekymring for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side kan føre til en optrapning og en global, muligvis atomkrig. Dette kommer til udtryk i en række fredsplaner vedrørende krigen i Ukraine fra Kinas Xi Jinping, Brasiliens Lula da Silva, Tyrkiets Recep Erdogan og pave Frans. Det, der er nødvendigt nu, er hurtigt at overvinde geopolitikken og indføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til alle verdens landes interesser.

Moderator: **Dennis Speed**, The Schiller Institute (U.S.)

1. **Helga Zepp-LaRouche** (Germany), Founder, The Schiller Institute, Keynote Address: "Great Prospects for the Development of the Global Majority"
2. **Connie Rahakundini Bakri** (Indonesia), Lecturer, strategic analyst, "Quadruple Foundations Towards

Building the World Anew”

3. **Charles Liu** (China), Founder, HAO Capital; Senior Fellow at Taihe Institute, “The Secret of the Chinese Economic Success”**Brief Q&A Session**
4. **Amb. Igor Romanchenko** (Russia), Ambassador of the Russian Federation to Peru; Greetings to the Conference
5. **Dr. Alexander Bobrov** (Russia), Acting Dean of the School of Government and International Affairs, MGIMO University (Moscow State Institute of International Relations): “New Security Architecture in the Mirror of Russia’s Foreign Policy Concept 2023.”
6. **Scott Ritter** (US), former UN Weapons Inspector in Iraq
7. **Wolfgang Effenberger** (Germany), Author, “The Foundations of International Law”
8. **Michael von der Schulenburg** (Germany), former UN/OSCE Diplomat; “The Absolute Importance of the U.N. Charter”
9. **Lt. Col. (ret.) Ralph Bosshard** (Switzerland), Swiss Armed Forces; consultant, military-strategic affairs; “The War in Ukraine is an Indicator and Accelerator of the Decline of the West”

PANEL 2 – lørdag 15. april, kl. 19:00-22:00: Den ” Globale Majoritet ” og den internationale fredsbevægelse kæmper for det samme formål

Nationerne i det såkaldte “Globale Syd”, som for nylig blev beskrevet præcist som den “Globale Majoritet”, sætter en stopper for den såkaldte “Regelbaserede Ordens” yderligere plyndring af deres nationer og ødelæggelse af deres suverænitet. De er fast besluttet på at gøre en ende på kolonialismen en gang for alle. Den fremvoksende fredsbevægelse i Europa og USA, som tilsidesætter splittende ideologier, tager fat på det samme underliggende problem: at det transatlantiske finanssystems sammenbrud er drivkraften i retning af krig.

Moderator: **Stephan Ossenkopp**, The Schiller Institute (Germany)

1. **Diane Sare** (US), LaRouche Candidate for United States Senate, 2024; Keynote Address
2. **H.E. Donald Ramotar** (Guyana), Former President of Guyana
3. **Prof. Georgy Toloraya** (Russia), Deputy Director, Russian National Committee on BRICS Research “The Expanding Role of the BRICS+ in Shaping a Better World”
4. **Herman (Mentong) Tiu Laurel** (Philippines), Political commentator, Organizer of the Philippine BRICS Strategic Studies think tank; “The LaRouche Movement Combatting the Remilitarization of the Philippines”
5. **Mutalemwa George** (Tanzania), Africa Peace and Development Network
6. **Nick Brana** (US), National Chair, People’s Party
7. **US Peace activist**
8. **Jack Gilroy** (US), Organizer, Pax Christi, NY State/ Pax Christi International; Board Member, New York Veterans for Peace
9. **Michel Cibot** (France), Mayors for Peace

Q&A Discussion Period

PANEL 3 – søn. 16. april, kl. 15:00-17:30: Stop kasinoøkonomien, før det er for sent

Det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud ødelægger hele nationers fysiske økonomi og driver verden i retning af krig. Der er en fornyet diskussion om behovet for en Glass/Steagall-konkursbehandling af det internationale finanssystem for at gøre en ende på kasinoøkonomien, samt om behovet for Lyndon LaRouches Fire Love. Verden, og alle nationer i den, må gå tilbage til fysisk økonomi i stedet for pengepolitiske værdier. Et vigtigt eksempel herpå er landbrugssektoren, som skal kunne dække verdensbefolkningens internationale fødevarebehov. Et manifest fra landmænd fra hele verden er under udarbejdelse og vil blive drøftet under dette panel.

1. Moderator: **Claudio Celani**, *EIR Strategic Alert* (Italy)

1. **Video of Lyndon and Helga LaRouche at Moscow press conference on the eve of their testimony at Russian State Duma hearings (2001): "The Policy Changes Needed to Overcome the Collapse"**
2. **Dennis Small** (US), *Executive Intelligence Review* (US); Keynote Address: "The Missing Ingredient: LaRouche's Principles of Physical Economy"
3. **Cong. Benjamin Robles** (Mexico); "The Fight for Food, the Fight for a New World Order"
4. **Robert "Bob" Baker** (USA) Schiller Institute Agriculture Commission—"Three Principles"; **Dr. Jaap Hanekamp** (The Netherlands) Chemist, Professor, University College Roosevelt; "End the Nitrogen 'Scientism' Scare; Produce Food"; **Philippe Grégoire** (France) President of the National Movement of Cattle Breeders from Our Regions: "Cooperation, Not Competition for the Development of Each Country"; **Bill Bullard** (USA) CEO of R-CALF USA "We Food Producers Stand Together"; **James "Jim" Moore** (USA) Former President Alaska Trollers Association: "Anti-Monopoly Collaboration, Plus Science and Morality Mean Food for All"
5. **Julio De Vido** (Argentina), former Minister of Economics and Public Works, former member of Congress: "The Future Challenges Us: Resilience or True Transformation"
6. **Marcos de Oliveira** (Brazil), Publisher, *Monitor Mercantil*: "Brazil Is Back"
7. **Pedro Páez** (Ecuador); former Minister for Economic Policy (2007-2008), "Three Pillars of the Alternative to the Bankrupt System of Financial Speculation"
8. **Diogene Senny** (DR Congo); Secretary General of the

Pan-African League – UMOJA; “Debt Cancellation to Generate an African Renaissance”

9. **Dr. Mohammad A. Toor** (Pakistan-US), Chairman of the Board of the Pakistan-American Congress; “The World Needs the New Model of Development of the BRI”

10. **Simon Miller** (US); LaRouche Youth Movement: “Belarus’s Great Stone Industrial Park in the New Silk Road”

Q&A Discussion Period

PANEL 4 – søn. 16. april, kl. 18:30-21:00: Det nødvendige filosofiske grundlag for det nye paradigme

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, foreslog i november sidste år ti principper som grundlag for at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse omfatter behovet for at bringe menneskets fysisk-økonomiske praksis, der er centreret om videnskabelig og kulturel kreativitet, i overensstemmelse med det fysiske univers’ love, og de underliggende filosofiske spørgsmål om menneskesynet, herunder bekræftelsen af at mennesket er karakteristisk godt, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling – og derfor kan bringes til ophør.

KONCERT – søndag den 16. april kl. 22:00: De fire paneler på konferencen vil blive fulgt op af en koncert med Schiller Instituttets kor: “Lad os have fred: Händels Messias”; Online & St Paul & St Andrew.

1. Moderator: **Helga Zepp-LaRouche**, Schiller Institute (Germany)

1. **Jacques Cheminade** (France), President, Solidarité et Progrès, former French Presidential Candidate

2. **Dr. Chandra Muzaffar** (Malaysia), Founder and President, JUST International; “The Importance of

the Chinese and Russian Engagement in Southwest Asia and the World”

3. **Amb. Chas Freeman** (US), former US Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China; “Chinese Diplomacy Replaces U.S. Militarism in the Mideast”
4. **Prof. Cord Eberspaecher** (Germany), “The Amazing Lack of China Competency in the West.”
5. **Graham Fuller** (US), former U.S. diplomat, former Vice Chairman of the CIA’s National Intelligence Council; “China Supersedes U.S. ‘Weaponization’ of Diplomacy With Development”
6. **Shakeel Ahmad Ramay** (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development; “A Contribution to the Discussion of Principles”

Tilmelding her.

CONCERT–Sun., April 16, 4:00 p.m., ET.: The four panels of the conference will be followed by a concert by the Schiller Institute Chorus: “Let Us Have Peace: Handel Messiah”; Online & St Paul & St Andrew

Get concert tickets to view online

Lidt mere end et år efter at krigen i Ukraine, som i virkeligheden allerede var begyndt i 2014, eskalerede med den russiske militære operation, er det meget tydeligt, at det virkelige problem ikke er Ukraine. Det er en stedfortræderkrig mellem USA, Storbritannien og NATO på den ene side og Rusland på den anden side – samtidig med at en konflikt med Kina også truer. Det egentlige anliggende er, at nationerne i det Globale Syd forsøger at slippe af med den koloniale orden, denne gang for altid, og at de nu er blevet den Globale Majoritet.

Schiller Instituttet har fra starten på en række konferencer,

der begyndte den 9. april 2022, insisteret på, at den eneste løsning på denne krise ville være oprettelsen af en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Dette synspunkt deles af flere og flere kræfter i verden. Det seneste eksempel herpå er det kinesiske 12-punkts-forslag for Fred i Ukraine.

For fem måneder siden lancerede Schiller Instituttet den igangværende runde af internationale konferencer for "Verdens politiske og sociale ledere": Stop faren for atomkrig nu" den 7. oktober 2022, og verden har ændret sig dramatisk. Der er et "tektonisk skift" i gang i verdenspolitikken, hvor nationerne i det Globale Syd sætter sig op imod den unipolære verdensorden med krige og dødbringende finansielle plyndringer fra Wall Streets og City of Londons finansinteresser.

Tyngdepunktet i verdensudviklingen har nu flyttet sig til den Globale Majoritet. I modsætning til propagandaen i de vestlige massemedier er det ikke Rusland og Kina, der er isoleret. Det er Vestens politik, som ikke længere accepteres af flertallet af verdens befolkning. Kinas 12-punkts-fredsforlag for Ukraine er i øjeblikket genstand for en bred diskussion. Dette falder i tråd med pavens tilbud om, at Vatikanet kan fungere som mødested for forhandlinger uden forhåndsbetingelser, med den brasilianske præsident Lulas forslag om en "fredsklub" bestående af en række nationer i Syd, der skal hjælpe med at finde en forhandlingsløsning på krigen, og med talrige andre forslag på internationalt plan.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har hilst det kinesiske forslag velkomment og har tilbudt sin egen udarbejdelse af ti principper, der bør ligge til grund for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som et forhandlingsoplæg i samme retning.

Den kendsgerning at de Globale NATO-nationer, anført af Storbritannien og USA, afviste Kinas fredsforlag uden videre,

næsten før de havde læst det færdigt, afslører, at deres faktiske politik, som de selv har erklæret offentligt, er at splitte og inddæmme Rusland og Kina – helt frem til og inklusive et atomopgør med disse atommagter.

Ethvert land, der ikke vil tilslutte sig denne unipolære politik, trues nu med "Nord Stream"-behandlingen. Tilsløringen af ansvaret i denne sag betyder, at faktiske militære angreb på civil infrastruktur nu er en legitim mulighed overalt i verden.

Den drivende kraft bag al denne krigsfare udspringer af den systemiske sammenbrudskrise i det transatlantiske system med dets 2 billioner dollars i ubetalelige finansielle aktiver. Politikken med dramatiske renteforhøjelser, som den amerikanske centralbank er ved at presse igennem, betyder en nært forestående bankerot og økonomisk og social opløsning i de sydlige lande.

Derfor er kampen for at stoppe faren for atomkrig og kampen for at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle den samme kamp. Den vil enten blive vundet sammen eller tabt sammen. Og hvis de vestlige magter fastholder deres nuværende kurs, bliver atomkrig mere og mere sandsynlig. Hvis vi ikke ændrer os, vil vi høste det, vi har sået, og vi vil sandsynligvis ikke engang være til stede til at fortælle den sørgelige historie til vores børn og børnebørn.

I dag står det indlysende klart, at Ruslands og Ukraines sikkerhed er uløseligt forbundet med hinanden. Kun Rusland kan garantere Ukraines sikkerhed, og Ukraine kan bidrage til at garantere Ruslands sikkerhed, bl.a. ved at etablere sin neutralitet som led i en forhandlingsløsning på konflikten.

Den 17. november 2022 udsendte arrangørerne af konferencerne "Stop faren for atomkrig nu" en erklæring og en opfordring til handling, som vi stadfæster på nuværende tidspunkt:

"Vi anerkender og understreger, at Rusland, ligesom USA, NATO,

Ukraine og alle andre lande, har legitime sikkerhedshensyn, som skal tages i betragtning og blive en af hjørnestenene i den nye sikkerhedsarkitektur. En tilbagevenden til de vellykkede principper fra den Vestfalske Fred i 1648 – respekt for suverænitet, engagement i modpartens bedste og eftergivelse af gæld, der umuliggør ægte økonomisk udvikling, er den slags arkitektur, vi efterstræber i dag.

“Det fælles bedste for den ene menneskehed er den obligatoriske forudsætning for det gode for hver enkelt nation. Således vil vi blandt alle verdens nationer være i stand til at bidrage til at opbygge en organisation af borgere med fælles global indsats og på den måde etablere os som en drivkraft, der kan påvirke den internationale politiske debat.

“Vi opfordrer mennesker af god vilje i hele verden – uanset vores mangfoldige og naturlige forskelle – til at deltage i denne proces med overvejelser og søgen efter fredelige løsninger, herunder en grundig undersøgelse af den alternative økonomiske politik med henblik på at erstatte spekulation, som har skabt så megen fattigdom og lidelse, med et system baseret på produktion og fremskridt, der kan opfylde behovene hos en voksende verdensbefolkning.”

Verden har et påtrængende behov for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som repræsenterer alle verdens landes interesser. Helga Zepp-LaRouche har foreslået ti principper som et grundlag for en sådan arkitektur. Præsident Xi Jinpings tre initiativer, det Globale Sikkerhedsinitiativ (GSI), det Globale Udviklingsinitiativ (GDI) og det Globale Civilisationsinitiativ (GCI), er en klar repræsentation af dette koncept.

HVOR: schillerinstitute.com

Tilmelding her.

AUKUS' krigshøge kredser om Stillehavet; "Verdensborger"-bevægelsen vokser

Den 9. marts 2023 (EIRNS) – Mandag den 13. marts mødes statsoverhovederne fra USA, Storbritannien og Australien i San Diego, Californien, for i egenskab af "AUKUS-partnerskabet" at konferere om "sikkerhed i Stillehavet", hvilket indebærer krigsførelse mod Kina og Rusland. Højt på San Diego-dagsordenen står ubåde – fremstilling og udstationering af mange flere ubåde i Stillehavet.

AUKUS – Australien, UK (Storbritannien) og USA – er Det globale NATO's Stillehavs-koncession, som på den anden side af kloden opretholder den ukrainske stedfortræderkrig mod Rusland, der knuser Ukraine, ødelægger Europa og en stor del af verden og i processen truer med Tredje Verdenskrig.

Det seneste eksempel på dette vanvid kommer fra et uformelt møde den 7.-8. marts mellem EU's forsvarsministre, hvor de drøftede, hvordan de skulle rekvirere flere militære forsyninger, især ammunition, til Ukraine til en værdi af 2 milliarder euro, på et tidspunkt hvor deres nationale økonomier er ved at falde fra hinanden. Ukraine er ved at løbe tør for ammunition. EU-ministrenes plan er at få 15 våbenfabrikanter til at producere ammunitionen, ligegyldigt med alt andet. EU's udenrigsminister, Josep Borrel, der er berygtet for sine bemærkninger fra en anden planet, anbefalede, at nationerne skulle tømme deres ammunitionslagre for Ukraine og fylde dem op i fremtiden. Når alt kommer til alt, sagde han, er EU's "medlemsstater, heldigvis for dem, ikke i krig, så de kan vente [på leverancer af ny ammunition]

... Jeg kan ikke se faren. Hvorfor er det farligt?" Han rådede EU's nationale repræsentanter til at opretholde "en krigsmentalitet", og dermed vil de nok kunne finde en måde at producere på.

I den virkelige verden er millioner af mennesker på gaden på grund af det økonomiske sammenbrud i Europa. I Frankrig demonstrerede mere end 3 millioner den 7. marts; mange fortsætter, og den 11. marts bliver endnu en dag med storstrejke. I Grækenland er masseprotesterne fortsat i de store byer og i hele landet over den ødelæggelse af deres nation, som kom til udtryk i den dødbringende togulykke den 28. februar. I Holland vil en demonstration af landmænd den 11. marts bringe 5.000 traktorer til Haag for at kræve, at regeringen stopper sin politik for lukning af landbruget. Bemærk: borgmesteren i Haag truer med at inddrage militæret, hvis bare to traktorer dukker op.

Under disse omstændigheder er ledelsesinitiativer altafgørende for at bringe NATO-regimet til ophør – herunder forsøget på at indføre "krigsøkonomi" – og for at iværksætte foranstaltninger til at genoprette produktionen og betingelserne for udvikling. Dette var opfattelsen af missionen blandt deltagerne i den direkte internationale diskussion, der fandt sted i går i den ugentlige briefing i nyt format den 8. marts af Schiller Instituttets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, hvor hundredvis af deltagere fra mange lande deltog. <https://www.youtube.com/watch?v=3GmuAYoKd0Q>

En indsats i USA med direkte international indvirkning er den opildnende effekt af at kræve medlemmer af Repræsentanternes Hus til regnskab, ved at insistere på at de amerikanske styrker skal trækkes ud af Syrien. Den 8. marts fik lovforslaget H.Con.Res. 21, en genbekræftelse af Kongressens kompetence med hensyn til krigsbeføjelser, 103 ja-stemmer og 321 nej-stemmer. Selv om foranstaltningen mislykkedes, er de enkelte lovgiveres afstemningsresultater nu tydelige, så dette er begyndelsen og ikke afslutningen på sagen. Hovedsponsoren

for resolutionen, rep. Matt Gaetz (R-FL), sagde i dag til internetsitet Intercept: "Syrien er mit førstevalg. Vi tager en tur rundt i verden. Vi tager måske til Yemen. Vi kan gøre stop i Niger. Vi kan gøre stop i Sudan. Måske ender vi i sidste ende i Ukraine."

Medsponsorerne af Rage Against the War Machine Washington og lignende demonstrationer den 19. februar meddelte i dag, at de påbegynder "Operation Warhawk Removal".

Zepp-LaRouche talte i denne uges dialog om mange aspekter ved verdenssituationen, herunder det økonomiske sammenbrud og faren for atomart holocaust. Hun sagde: "Vi er nødt til at have en diskussion om, hvordan vi kommer ud af dette. Jeg har foreslået, siden Ukraine-krigen startede i februar – vi har haft konferencer i Schiller Institutet siden april – at der er et presserende behov for en ny international sikkerhedsarkitektur og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne for hvert enkelt land på planeten. Jeg har foreslået ti principper for, hvordan en sådan ny arkitektur kan organiseres. Og jeg mener, at det er yderst påtrængende, at vi får en international diskussion om: Er den menneskelige art i stand til at undgå Tredje Verdenskrig – som denne gang ville blive atomar, og ingen ville overleve den – og kan vi udforme en orden, der giver mulighed for overlevelse og velfærd for alle nationer på denne planet?"

Invitationen er hermed udsendt til den næste internationale konference i Schiller Institutet den 15. april.

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_2023041

Lad USA blive mægtige igen – ved at blive gode igen

Den 7. marts 2023 (EIRNS) – En generalstrejke fandt sted i hele Frankrig i dag. Ifølge politimyndighederne skønnes 1,3 millioner deltagere. Regeringens forsøg på at kapre pensionerne igangsatte protesterne, men regeringerne i Europa opfattes bredt som havende ofret deres befolknings velfærd. CGT og andre fagforeninger har indkaldt til en anden runde på lørdag den 11. marts.

I Grækenland er der planlagt massedemonstrationer på grænsen til en generalstrejke onsdag midt på dagen. Den oprigtige vrede over de stramninger og privatiseringer, der førte til den forfærdelige togtragedie i sidste uge, er vokset til krav om mere end blot en hæderlig undersøgelse af ulykken. Fagforeningen i den offentlige sektor har fokuseret deres stormøde i det centrale Grækenland på privatiseringens vanvid. De har fået følgeskab af bl.a. Lærernes Grundskoleforbund.

Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche optrådte endnu en gang på det kinesiske CGTN, hvor hun redegjorde for sammenhængen mellem Vestens krigskampagne og den finansielle kræft, der driver Vesten til at nedbryde nationalstater og foretage udplyndringer. I mellemtiden har Kinas nye udenrigsminister, Qin Gang, på sin planlagte første pressekonference fastlagt en klart strategisk perspektivering:

“USA hævder, at det søger at “udkonkurrere” Kina, men afstår fra at skabe konflikt. Men i virkeligheden betyder deres såkaldte ‘konkurrence’ at inddæmme og undertrykke Kina i alle henseender og at få de to lande låst fast i et nul-sums spil. USA taler meget om at efterleve regler. Men forestil dig to atleter, der konkurrerer i en olympisk kappestrid. Hvis den ene atlet i stedet for at fokusere på at yde sit bedste altid forsøger at vælte eller endda skade den anden, er det ikke

fair konkurrence, men ondsindet konfrontation og fjendtlighed! En sådan konkurrence er et hensynsløst spil, hvor det drejer sig om de to folkeslags grundlæggende interesser og ligefrem om menneskehedens fremtid ... Hvis USA har ambitioner om at gøre sig selv mægtigt igen, bør det også have et rummeligt syn på andre landes udvikling. Inddæmning og undertrykkelse vil ikke gøre USA mægtigt, og det vil ikke forhindre Kinas opblomstring.”

I mellemtiden har Ukraines præsident Zelenskyj nægtet at redde nogen af sine styrker i Bakhmut og har opfordret til en sidste kamp på liv og død – tilsyneladende af frygt for et politisk tilbageslag ved at tillade blot et taktisk tilbagetog. Zelenskyj pressede sin øverstkommanderende, general Valery Zaluzhny, til at tilslutte sig det militære vanvid på trods af ugers varslinger fra Zaluzhny om, at det ville være katastrofalt. Generelt er der en voldsom stigning i den neonazistiske faktor i Kiev i disse dage, “pedalen helt i bund”, “Götterdämmerung”, Ragnarok, hvilket blev eksemplificeret af den paramilitære enhed kaldet “Kraken” fra Ukraines militære efterretningstjeneste, der invaderede Rusland i sidste uge sammen med neonazisten Sergei Nikitins “Russiske Frivilligkorps”, der skød på russiske borgere og studerende i biler – alt sammen angiveligt for at inspirere russere til at begynde at skyde deres naboer og udløse et voldeligt kup i Rusland.

Nikitin er også den hovedmistænkte i forsøget på at udføre et bilbombeattentat på Konstantin Malofeev, administrerende direktør for Ruslands nationalistiske “Tsargard”. Fremgangsmåden er den samme som den, der blev udført den 20. august 2022 mod den russiske Darya Dugina. Og Nikitins kollega, til tider Ilya Ponomarev, der ud over at holde konferencer i Europa om opsplittning af Den Russiske Føderation med henblik på at opdele den i småstykker, er den samme person, der påberåbte sig æren for mordet på Dugina. Kiev-regimet, hvis det nogensinde har haft planer om at oprette en

regulær hær, vender sig mere og mere mod sine nynazistiske rødder og anvender terror og mord. Præsident Zelenskyj lovede i sit aftenshow, at der ville blive udøvet gengældelse, med lovlige midler eller på anden vis.

I USA forventes det, at der onsdag kl. 17.30 EST vil blive stemt om den syriske "War Powers"-resolution (H.Con.Res.21) af Rep. Matt Gaetz (R-FL). Gaetz begyndte for to uger siden med den klare mission, at tvinge sine kolleger til at tage stilling og stå ved deres holdning. Det forlyder nu, at Kongressens "Progressive Caucus" endelig er kommet ud og har opfordret alle sine 100 medlemmer til at støtte Gaetz' resolution. Det er netop denne afvisning af at lade sig indordne i "venstre" og "højre", snæversynede identiteter – eller endnu værre, "identitets"-politik – der rummer potentialet til at bryde den mentale og moralske blokering i landet.

Med et muligt udbrud af offentlig fornuft, hvad skal så forhindre USA i at blive mægtige igen? Et skridt i retning af at blive gode igen er en god start.

Det Globale NATO er på hælene; men hvordan undgår vi atomkrig?

Ikke korrekturlæst (den originale tekst er inkluderet)

Den 4. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov havde fat i noget, da han i sidste uge erklærede, at en del af den "tektoniske proces", der er i gang i verdenspolitikken, er, at "de lande, der føler sig

uafhængige og styres af nationale interesser” i modsætning til Wall Streets og City of Londons diktater, nu udgør “den globale majoritet ... [som] omfatter giganter som Kina og Indien og mange af vores andre internationale partnere”.

Denne fremvoksende virkelighed blev udstillet på G20-udenrigsministermødet den 1.-2. marts i Indien, som ikke engang var i stand til at udsende et fælles kommuniké, fordi USA og andre G7-nationer insisterede på, at det skulle indeholde et angreb på Rusland og et forsvar af Ukraine – hvilket en række nationer nægtede at gå med på. Noget lignende skete næste dag på det såkaldte QUAD-møde mellem USA, Japan, Australien og Indien, fordi den indiske regering også nægtede at skrive under på en erklæring, der angreb Rusland. Og på den prestigefyldte Raisina-dialog om global politik, der også blev afholdt i New Delhi den 3. marts, kritiserede den russiske udenrigsminister Lavrov det dobbelte i Vestens angreb på Rusland, samtidig med at man drev NATO's ekspansion mod øst i over 20 år, helt op til Ruslands grænse til Ukraine – og derefter lod som om man var “overrasket” over, at man havde tvunget Rusland til at reagere.

“Du mener, at USA har ret til at erklære en trussel mod dets nationale interesser et hvilket som helst sted på jorden, ligesom de gjorde i Jugoslavien, i Irak, i Libyen og i Syrien – 10.000 miles på tværs af Atlanterhavet – de har ret til at gøre det, og man stiller dem ingen spørgsmål,” svarede en temperamentsfuld Lavrov på et provokerende spørgsmål fra værten. Men på den anden side, fortsatte han, “Rusland advarede dem – ikke bare fra den ene dag til den anden, som de gjorde i Irak og andre steder, men i mere end 10 år – I gør noget, som vil være meget slemt. Og det var ikke på den anden side af havet, men lige ved vores grænser, på de områder, hvor russerne har boet i århundreder og århundreder og århundreder. Hvis det ikke er dobbeltmoral, så er jeg ikke minister.”

Publikum bestående af politiske og erhvervsledere på højt niveau klappede og jublede bifaldende.

Rusland "isoleret" fra verden? Langt fra. Det er snarere USA, EU og NATO, som har lagt en kurs, der isolerer Rusland fra to tredjedele af menneskeheden.

Sammen med denne stigende rolle i verdenspolitikken for det globale syd – eller den globale majoritet, som Lavrov kalder det – skal man overveje tre yderligere strategiske faktorer: 1) fremkomsten af en betydelig, velovervejet antikrigsbevægelse i USA og Europa; 2) et militært dødvande på jorden i Ukraine, som NATO ikke kan vinde uden at eskalere til atomkrig; og 3) den fremadskridende opløsning af det transatlantiske finanssystem under byrden af de Fed-inducerede kraftigt stigende rentesatser internationalt.

Kort sagt, det globale NATO er strategisk set på bagbenene, idet det har mistet initiativet. Men netop derfor er dette det farligste øjeblik, for det er den slags situation, hvor briterne typisk langer ud med terrorisme, krige, destabiliseringer og andre store provokationer – herunder atomare. Det er det øjeblik, hvor Den Ene Menneskehed må presse igennem for en grundlæggende løsning på hele den globale krise med en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur af den slags, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har skitseret i sine Ti Principper.

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag understregede Zepp-LaRouche, at det haster med at organisere den amerikanske befolkning for at kræve, at USA slutter sig til det globale syd, den globale majoritet, i en ny økonomisk orden med højteknologisk udvikling. Hvis USA tilbød et sådant samarbejde – i stedet for krig – over for Rusland og Kina, er jeg 100 % sikker på, at de ville hilse dette initiativ velkommen, erklærede hun.

Hvis USA på den anden side fortsætter ad den nuværende vej med at kræve ødelæggelse og opsplitting af Rusland som nation; med at insistere på at beslaglægge Krim til Ukraine (på trods af

at 90 % af befolkningen stemte for at blive en del af Rusland); med at planlægge et muligt første atomangreb mod Rusland for at forsøge at udslette 65-70 % af deres atomspræghoveder; med at true Kina med økonomiske sanktioner og krigsførelse i stil med Rusland – hvis vi holder fast i denne kurs, så vil vi høste, hvad vi har sået, og vi vil sandsynligvis ikke engang være til stede til at fortælle den sørgelige historie til vores børn og børnebørn.

Global NATO Is on Its Back Foot; But How Do We Avoid Nuclear War?

March 4, 2023 (EIRNS)—Russian Foreign Minister Sergey Lavrov was on to something when he stated last week that part of the “tectonic process” underway in world politics is that “the countries which feel independent and are guided by national interests,” as opposed to the diktats of Wall Street and the City of London, now constitute “the Global Majority ... [which] include giants such as China and India and many of our other international partners.”

That emerging reality was on display at the G20 Foreign Ministers meeting on March 1-2 in India, which was unable to even issue a joint communiqué because the U.S. and other G7 nations insisted that it had to contain an attack on Russia and a defense of Ukraine—which a number of nations refused to go along with. Something similar happened the next day at the so-called QUAD meeting of the U.S., Japan, Australia and India, because the Indian government also refused to sign on to a statement attacking Russia. And at the prestigious Raisina Dialogue on global politics held in New Delhi also on March 3, Russian Foreign Minister Lavrov tore into the duplicity of the West’s attacks on Russia, while driving NATO’s eastward expansion for over 20 years, up to Russia’s very border with Ukraine—and then feigning “surprise” that they had forced Russia to respond.

“You believe that the United States has the right to declare a threat to its national interests any place on Earth, like they

did in Yugoslavia, in Iraq, in Libya, and in Syria—10,000 miles across the Atlantic Ocean—it has the right to do so, and you do not ask them any questions,” a feisty Lavrov answered a provocative question from the host. But on the other hand, he continued, “Russia was warning them—not just overnight like they did in Iraq and elsewhere, but for more than 10 years—you are doing something which is going to be very bad. And it was not across the ocean, but just on our borders, on the territories where the Russians have lived for centuries and centuries and centuries. If that is not a double standard, then I am not a minister.”

The audience of high-level political and business leaders applauded and cheered in approval.

Russia “isolated” from the world? Far from it. Rather it is the United States, and the EU and NATO, which has charted a course that is isolating it from two-thirds of humanity.

Along with this rising role in world politics of the Global South—or the Global Majority, as Lavrov calls it—consider three additional strategic factors: 1) the emergence of a significant, thoughtful anti-war movement in the United States and Europe; 2) a military stalemate on the ground in Ukraine which NATO cannot win without escalating to nuclear war; and 3) the onrushing disintegration of the trans-Atlantic financial system under the burden of Fed-induced soaring interest rates internationally.

In a word, Global NATO is on its back foot, strategically, having lost the initiative. But for that very reason, this is the most dangerous of moments, because it’s the kind of situation in which the British typically lash out with terrorism, wars, destabilizations, and other major provocations—including nuclear ones. It is the moment the One Humanity must push through for a fundamental solution to the entire global crisis, with a new international security and development architecture of the sort Schiller Institute

founder Helga Zepp-LaRouche has sketched out in her Ten Principles.

In a discussion with associates today, Zepp-LaRouche stressed the urgency of organizing the American population to demand that the U.S. join with the Global South, the Global Majority, in a new economic order of high-tech development. If the U.S. were to offer such cooperation—rather than war—to Russia and China, I'm 100% sure they would welcome that initiative, she stated.

If, on the other hand, the U.S. continues down the current path of demanding the destruction and dismemberment of Russia as a nation; of insisting on seizing Crimea for Ukraine (despite the vote of 90% of its population to be part of Russia); of planning a possible first nuclear strike against Russia to try to wipe out 65-70% of their nuclear warheads; of threatening China with Russia-style economic sanctions and warfare—if we stay this course, then we shall reap what we have sown, and will probably not even be around to tell the sorry tale to our children and grandchildren.